

GLASNIK

Kraljice miru

letnik XXXIX • julij - avgust 2023

4

Vsebina

- 3 »Duša le pojdi z mano ...«
Marijino vnebovzetje
- 4 **Praznik, ki nas osrečuje**
Posvetitev Marijinemu Brezmadežnemu Srcu, 3. del
- 6 **Kako se ob Mariji zaljubimo v Jezusovo Srce**
Fototrunki iz življenja pri Kraljici miru na Kureščku
- 8 **Pri Kraljici miru na Kureščku**
Pogovor z duhovnikom dr. Petrom Nastranom
- 12 **»Molitve nikoli ne opuščaj!«**
Duhovnost
- 15 **»Naj vam bo ta čas, čas molitve.«**
30. obletnica posvetitve zvonov
- 16 **»Na Kureščku se sliši zvon ...«**
Zgodba o ukradenem malem zvonu
- 18 **Ni mu bilo dano ...**
800-letnica petih dogodkov povezanih z asiškim Ubožcem - 4. del
- 20 **Sv. Frančišek Asiški - glasnik globokega veselja, ne plitkega veseljačenja**
Medžugorje
- 22 **Marijina sporočila miru za svet**
Marijini klici
- 24 **Plamen ljubezni Marijinega brezmadežnega Srca**
Učimo se iz Marijinih sporočil
- 27 **Kraj Marijine bližine**
Pričevanje
- 29 **Kurešček je res milostni kraj, Molitev resnično dela čudeže**
Družina Marijinega in Jezusovega Srca
- 31 **V tiski nisem mogla niti moliti, sem pa čutila moč molitve drugih**
Rajni
- 34 **S. Ivana zdaj zre Njega, v katerega je živo verovala in ga ljubila**
- 35 **Obvestila**
- 36 **Napovednik dogodkov na Kureščku**

Glasnik Kraljice miru izhaja na vsaka dva meseca. Vrednost posameznega izvoda je 1 EUR. Vzdržuje se s prostovoljnimi darovi. Naročila, spremembe naslova in druge informacije: **Ivanka Čampa, Smrjene 119, 1291 Škofljica, GSM 041/223-404, e mail: ivankacampa@gmail.com**. Uredništvo: Glasnik Kraljice miru, Troštova 12, 1292 Ig, GSM 040/263-547, e mail: anton.kosir@salve.si. TRR: NOVA KBM: Si 56 0434 3026 1775 173 (s pripisom: dar za Glasnik ali kak drug namen). Pripravlja Center Kraljice miru Kurešček. Odgovarja Anton Košir. Oblikovanje naslovnice Sandra Bertalanič. Fotografije s Kureščka Vojko Ivančič. Grafična priprava in izdaja založba Salve d.o.o., Ljubljana. Tisk Tiskarna Povše. Pišite na kurescek@salve.si. ISSN 2784-4145

»Duša le pojdi z mano ...«

Mesec avgust je v krščanskem izročilu mesec romarskih obiskov svetih krajev, še posebej Marijinih svetišč. Tudi Marija Kraljica miru na Kureščku, nas v tem mesecu še posebej pričakuje in vabi. Poleg rednih svetih maš in ustaljenih pobožnosti, se bo v tem mesecu zvrstilo več posebnih praznovanj. Že prvo soboto, 5. avgusta bo praznik Marije Snežne. Po medžugorskem izročilu je to Marijin rojstni dan, ki ga v bogoslužju praznujemo 8. septembra. O. Francetu Špeliču je je **Marija v sporočilu na Kureščku 5. avgusta 1994 povedala: »Danes je moj dan. Bogu Stvarniku sem hvaležna, da me je izbral in vtkal v svoj odrešenijski načrt in me vam, mojim otrokom, podaril za Mater in za Mater Cerkve.«** Ta dan bomo pri Kraljici miru pozdravili letošnjega novomašnika Blaža Zorka in skupaj z njim molili za vse duhovnike in nove duhovne poklice.

V torek, 15. avgusta bo praznik **Marijinega vnebovzetja**. Praznik nam sporoča, da pred Božjim prestolom utriplje Marijino materinsko Srce, polno ljubezni, ki se s svojo priprošnjo zavzema za nas. Tudi letos bomo na ta praznik obnovili posvetitev slovenskega naroda Mariji. To bomo na Kureščku storili med sv. mašo dopoldne ob 10. uri in popoldne ob 16. uri. Mnogi Marijini častilci se za ta praznik pripravijo z devetdnevnicco. Pridružimo se jim.

Zadnjo nedeljo, 27. avgusta, bomo obhajali letni praznik Kraljice miru, zaobljubljeno romanje za mir in obletnico blagoslovitve cerkve. Letos se bomo še posebej spomnili, da je Kraljica miru na ta praznik pred 30 leti dobila zvonove, ki oznanjajo Gospodovo slavo in vabijo k molitvi. Praznik bomo obhajali tik pred začetkom novega pastoralnega in šolskega leta. Skupaj z Marijo Kraljico miru bomo prosili Božji blagoslov za mladino in vse, ki jim je posebej zaupana skrb za vzgojo mladega rodu. Ta dan bo prva sv. maša ob 9. uri. Po maši bo vse do popoldanske slovesnosti izpostavljeno Najsvetejše. Zlasti člani molitvene družine Marijinega in Jezusovega Srca vabljeni k češčenju. Glavna slovesnost bo popoldne ob 16. uri. Somaševanje bo vodil upokojeni ljubljanski nadškof dr. Anton Stres.

Vsem naročnikom, bralcem in bralkam Glasnika se zahvaljujem za zvestobo in se veselim srečanja pri Kraljici miru na Kureščku.

Anton Košir SDB

Na praznik Marijinega Vnebovzetja, v torek 15. avgusta, bo romarska sv. maša in obnovitev izročitve slovenskega naroda Mariji, dopoldne ob 10. uri in popoldne ob 16. uri. Vabljeni!

Praznik, ki nas osrečuje

Praznik Vnebovzetje je najbolj priljubljen Marijin praznik. To je najprej zato, ker smo kot učenci Njenega Sina tudi mi njeni sinovi in hčere. Veseli in ponosni smo na svojo nebeško Mater, ki je tako srečno dovršila svoje zemeljsko življenje, da je bila z dušo in telesom pridružena slavi vstajenja svojega Sina. Ta praznik pa nas osrečuje tudi zato, ker vemo, da je naša nebeška Mati šla pred nami, da nam kaže pot in zadnjo postajo, na kateri čaka tudi nas. Te sreče večnega življenja si sicer tu na zemlji ne moremo natančneje predstavljati. Toda v veri vemo, da se Bog v svoji velikodušnosti ne da prekositi, zato nam pripravlja srečo o kateri ne moremo niti sanjati. Drugače bi ne bil Bog. To bolj ali manj le slutimo v svojem verujočem, upajočem in ljubečem srcu.

To zaupanje sodi k bistvu naše krščanske vere v neskončno Božjo ljubezen, ki nam jo je razodel in izpričal Jezus, Marijin Sin. Ker je Bog neskončna ljubezen, naše upanje ne more biti preveliko. Preveliko je včasih lahko le za naše ubogo srce, posebej, če nas je življenje tako razočaralo, da ne moremo več upati in zato samo še rečemo: »To je preveč lepo, da bi bilo lahko res!« Za Božjo ljubezen, ki nam jo je v Jezusu izpričal Bog sam, ko je postal eden izmed nas, se rodil, trpel in umrl kot človek, za to Božjo ljubezen, ki je šla tako daleč, pa ne more biti nič preveč lepo in pretežko, da bi ne moglo biti res in bi ne moglo postati predmet našega zaupnega pričakovanja. Bolj ko so časi težki in brezupni, bolj ko je razočaranje grenko, bolj potrebujemo vere in upanja v tisto ljubezen, ki nima primerjave, v ljubezen Boga samega do vsakega izmed nas.

Ko je Bog postal človek, da bi izpričal in nas prepričal, kako nas ima rad, ter nas povabil, da to njegovo ljubezen sprejmemo in posnemamo, je bila Marija njegova prva učenka in sodelavka in s tem je postala naša učiteljica in vzornica vere, upanja in zveste ljubezni. Kmalu potem, ko ga je na tako čudovit način sprejela pod svoje srce in ga rodila v betlehemiški revščini, mu je začela slediti. Z njim je odšla v egiptovsko pregnanstvo, tesnobno ga je iskala in našla v templju, zaskrbljeno je spremljala njegove prve korake v javnem delovanju, z materinskim strahom je opazovala, kako so se nad njim zgrinjali črni oblaki sovraštva in groženj, dokler mu ni sledila na križevem potu, čeprav so ga takrat zapustili skoraj vsi njegovi učenci. V veri in zaupanju je hodila za njim, kljub oviram in nevarnostim na tej poti. Ta zvestoba je bila poplačana tudi s tem, da je za

svojim Sinom prva vstopila v slavo njegovega vstajenja. Tega se danes veselimo, to praznujemo predvsem zato, da bi po njenem zgledu tudi mi, kljub vsemu kamenju, oviram in prepadam ostali na njegovi in njeni poti, ki edina vodi v Življenje.

Ta pot tudi za Marijo ni bila ravna, saj srečnega cilja ni bilo takoj videti. Ni bila lahkotna, široka in shojena, ki bi človeka kar sama od sebe vlekla naprej. Jezus sam jo je označil kot ozko in zahtevno. In takšna je ostala tudi za nas.

Tega nas spominja tudi berilo, ki ga beremo na praznični dan. Slika nam boj med ženo in zmajem, boj med dobrim in zlom. Na eni strani sta žena in njen Sin, njima nasproti pa zmaj, ognjen in rdeč, s krono na vsaki od sedmerih glav. Kristjani so to stran knjige Razodetja razumeli, kot podobo Marije, ki predstavlja Cerkev in njenega Sina Jezusa. Na drugi strani pa je zmaj pošastna podoba nasilja, vsake oblike hudobije. Jezus in Marija sta nov par, ki rešuje svet. Prvi par, Adam in Eva sta podlegla moči in zapeljivosti hudobije, ob koncu časov pa zmaga novi Adam in tej zmagi je pridružena njegova Mati, nova Eva. Jezus, kot novi Adam, premaga celo smrt in Marijino vnebovzetje je prvi sad Jezusove zmage nad smrtjo, prvi sad njegovega vstajenja.

Danes v naši krščanski zavesti obujamo te čudovite resnice, ki jih oznanja samo krščanska vera. To nam je potreb-

no, da bi tudi mi pogumno in zvesto ostali na Jezusovi in Marijini strani v vseh bojih in naporih življenja. Kljub Kristusovi zmagi nad zmajem, ostajamo v vezeh tega sveta in v nevarnostih zemeljskega romanja. Dokončna zmaga ljubezni nad sovraštvom, dobrega nad zlom, se bo razodela šele ob koncu časov. »Stara kača«, še vedno zapeljuje ves svet. Njeno besnenje v različnih oblikah vedno znova čutimo vsi. Marijin zgled in priprošnja je pomagala našim prednikom, da niso podlegli zapeljivosti zla. Danes, v tem temnem trenutku naše zgodovine, se zopet, z zaupanjem znova obrnimo k njej in se ji izročimo v varstvo.

Kot pred 31 leti, ko smo z ustanovitvijo samostojne države obrnili novo stran svoje zgodovine, se ji znova izročimo. Izročitev Mariji pomeni potrditev odločenosti, živeti v zvestobi krstnim obljubam.

V zadnjih desetletjih je velik del našega narodnega telesa podlegel zapeljivosti novega poganstva, ki nam hoče zastreti pogled v prihodnost. V našo domovino je vdrla nevarna duhovna tema, ki zvito zastruplja vse pore našega življenja. V tem težkem, prelomnem trenutku se znova oklenimo Marije. Rešitev tolikih problemov in boljši svet lahko zraste samo iz modrosti, ki nas jo uči Marijina popolna predanost Božjim načrtom. Z obnovitvijo izročitve Mariji stopimo v imenu vseh članov našega naroda, z zaupanjem na to pot.

A.K.

Posvetilna molitev slovenskega naroda zavzema vsa področja človekovega življenja. Molimo jo v želji, da bi Marija res spremljala naše življenje in da bi se mi tega zavedali:

Presveta Devica Marija! Ti si Jezusova mati: ti si ga pod srcem nosila, ga rodila in z njim pod križev trpela. Ti si tudi naša mati: tvoja materinska roka nas je varovala skozi vso zgodovino. Tebi izročamo sami sebe, da bi v molitvi in pokori spreminjali svoja srca. Tebi izročamo naše družine, da bi bile odprte za življenje in bi mladim odkrivale duhovne vrednote. Tebi izročamo Cerkev na Slovenskem, da bi v zvestobi evangeliju gradila edinost. Tebi izročamo slovensko domovino, da bi napredovala v luči vere in krščanskega izročila. Tebi izročamo naše rojake po svetu, da bi ostali zvesti Bogu in svoji domovini. Sprejmi nas v svoje varstvo in nas izroči svojemu Sinu Jezusu, našemu Odrešeniku, ki živi in kraljuje vekomaj.

Kako se ob Mariji zaljubimo v Jezusovo Srce

V tej številki Glasnika Kraljice miru spodbuja k posvetitvi Marijinemu Srcu provincial hrvaških pavlincev p. Marko Glogović. Njegovo razmišljanje smo v skrajšani obliki povzeli po objavi na Bitno.net.

P. Marko Glogović je znan duhovni pisatelj. S postom, molitvijo in študijem pa se je tudi šest let pripravljaj na apostolat za zaustavitev splava. Leta 2003 je po letu dni duhovništva ustanovil Center za nerojeno življenje, ki je preraslo v Združenje Betlehem, danes navzoče v 10 hrvaških mestih, ter dal različne pobude: za Molitveni shod za nerojene, Materinski dan, Dan življenja, Mladi Marijinega Srca (iniciativa za predzakonsko čistost mladih) ... Vse to in še veliko drugega mu je uspelo ustvariti po številnih notranjih bojih in nasprotovanjih - kar pa je povsem razumljivo. Škof Bogetić mu je namreč nekoč dejal: „Marko, na vse bodi pripravljen. Če nisi preganjan, nisi Kristusov!“

St. M. M., CKM Kurešček

V času krize se moramo osredotočiti le na najpomembnejše stvari in na resna vprašanja. Kot katoliški duhovnik bi rad dal v roke vsem, ki v teh časih čutijo strah, negotovost in stisko, prav posebno duhovno orodje, s katerim bodo lahko prekopali njivo svojega življenja in tako dovolili Jezusu, da bi vanjo zasadil odlično sadiko, ki bo rodila vse dni v letu, v večnosti pa bo polno zacvetela. Rad bi torej ponudil vsem - tistim, ki se zdaj v mislih in srcih bojujejo s skušnjavami, tesnobo, slabo voljo, črnogledostjo in napadi hudobnih duhov, vsem, ki v sebi opazijo duševne in duhovne motnje, in vsem, ki so v negotovosti glede prihodnosti - odrešilno in morda tudi usodno duhovno rešitev, pomoč, pot zdravljenja nastalih travm, pot zdravljenja čustev, pot osvoboditve iz duhovnega ujetništva, vsekakor pa pot spreobrnjenja in svetosti, ki s tem dobi konkretno obliko, smisel in cilj.

Posvetitev Marijinemu Srcu je Božji dar

Rad bi, da bi se tej nebeški ponudbi in rešitvi pridružilo čim več duš. Pri dejanju posvetitve gre namreč v bistvu za to, da je to Božji dar, blagoslov in milost, ki vodi v preobrazbo, k zmagi nad temo in k resnič-

nemu miru, ki izvira iz otroškega zaupanja v Božjo previdnost in Božjo voljo.

Leta 1917 se je Fatimska Gospa predstavila pastirčkom Frančišku, Luciji in Jacinti kot Kraljica svetega rožnega venca ter povabila svet k molitvi te svoje molitve, ki je močna za nemočne. Mesec dni po prvem prikazanju je Gospa zelo žalostno in resno spregovorila: Približala se je kazni za ta svet zaradi njegovih številnih zločinov. Nastopile bodo vojne, lakota, preganjanje Cerkev in svetega očeta ... Če ne boste poslušali ... bo veliko narodov izginilo.

Nekateri trdijo, da Bog nima pri tem prav nobene vloge, da je to pač vse normalno in da v ozadju ni greh ... Toda jaz bolj verjamem Mariji!

Kazen je pravzaprav logična posledica greha kot načina življenja. Da bi Gospod rešil svet, se je takrat odločil dati človeštvu še eno priložnost - povabil nas je k posvetitvi Brezmadežnemu Srcu svoje in naše Matere. Pošilja svojo mamo, da bi se človek morda po otroško raznežil ter se vendarle prepustil njenemu vodstvu, njenemu Srcu. Jezus želi priti k človeku po Mariji.

Vendar se ni zgodilo skoraj nič. Večina ušes je ostala gluha, večina src se ni resneje odzvala - kot je kasneje Mati Božja sama

potožila Elizabeti Kindelmann, vidkinji iz Budimpešte, ki je prejela Plamen ljubezni Marijinega Brezmadežnega Srca in katere videnja je Cerkev nedavno priznala.

Vse, kar je Mati Marija napovedovala, se je počasi uresničilo: po prvi svetovni vojni je prišla druga svetovna vojna, doživeli smo tudi atentat na papeža Janeza Pavla II., pa tudi premnoge turbulence vmes: od legalizacije splava, spolne revolucije in vsakovrstnih mamil vsepovsod do širjenja in vsiljevanja ideologije spola. Milijone in milijone ljudi je bilo izgnanih, ubitih, pohabljenih, zasužnjenih, travmatiziranih, obubožanih. Človeku je medtem uspelo tudi naravi zadati rane z neprecenljivimi posledicami.

Vse to je bilo torej napovedano že v tistem pomembnem letu 1917. Osrednje sporočilo Fatime – poleg sporočila o spreobrnjenju od greha in opravljanju pokore – je prav klic k češčenju Marijinega brezmadežnega Srca. Jezus je pojasnil, da je to mogoče konkretno storiti s spovedjo in obhajilom na prve sobote v mesecu, s premišljevanjem skrivnosti rožnega venca in s posvetitvijo.

Ljudje imajo svoje metode, nebesa svoje

Ko posvetimo sebe in svoje, zaupno izročimo v Božje roke popolnoma vse, kar smo, imamo, načrtujemo in delamo. Posvetiti se pomeni vse obrniti k Bogu, vse dati njemu na razpolago, zapreti se vanj, osvoboditi se povsem zanj. To ni lahko,

ne gre samodejno, a počasi človek opazi sadove. S posvetitvijo Marijinemu Srcu se brez zadržkov izročamo tistemu, ki je ustvaril in podaril Marijino Srce najprej svojemu Sinu in potem vsem svojim otrokom.

Jezus je devet mesecev rasel pod telesnim srcem svoje matere ... Ko se posvetimo njenemu Srcu ter se s tem zatečemo v njeno notranjost, nas lahko varuje, kakor je bil še nerojeni Jezus na varnem v njej! Posvetitev spremlja popolno zaupanje v Božje poti in odločitve. Posvetitev je prečudovit nebeški dar nam zemljanom!

Posvetitev je dejanje vere, dejanje upanja in dejanje ljubezni. Tako kakor rožni venec je tudi posvetitev nebeška metoda za razpletanje vozlov, ki jih sami ne znamo razvozlati. Rožni venec in posvetitev sta nebeška pomoč in orodje za ustvarjanje trajnega miru – predvsem v srcih, potem pa tudi med ljudmi in narodi – na nebeški način. Ljudje imajo svoje metode, nebesa imajo svoje. Nebesom je bilo vseč, da resnični mir in blagoslov prinaša „neugledna“ in skromna molitev ponavljanja, priporočanja in krika. Rožni venec nas povezuje z Nebeško Materjo, kakor je otrok v maternici s popkovino povezan s svojo materjo.

Ko smo posvečeni Marijinemu Srcu, ne pomeni, da smo brez problemov! Vendar pa to pomeni, da bo težave reševal Gospod, ki jemlje našo stvarnost v svoje roke. Posvetitev niti ni podkupovanje Gospoda. Posvetitev naj spremljata iskreno spreobračanje in popravljanje napačnih odločitev. Posvetitev nam prinaša veselje in nam daje milost vztrajnosti in gledanja na Kristusa, medtem ko nosimo svoj življenjski križ tako kakor on. Po Marijinem Srcu vstopamo v Jezusovo Srce, v njegove skrivnosti, v intimnost z božjim.

Stanislav M. Maršič, CKM Kurešček, nadaljevanje prihodnjic

Pri Kraljici miru na Kureščku

Foto: Vojko Ivančič, besedilo: Lidija.S.

Kraljica miru je imela tudi v minulih mesecih kar več obiskov, tako posameznikov kot skupin, ki so zaključevale letna srečavanja pred dopusti in počitnicami, pa oratorijske skupine in župnijska romanja. V tako prijetnem vzdušju, ki ga poleg cerkve ponuja tudi zunanji ambient, človek res lahko najde oazo miru v tem večkrat preveč hitečem svetu.

Na Binkoštno nedeljo, 28. maja, se je cerkev Kraljice miru ob popoldanski slovesnosti zbrala v molitvi in klicanju Svetega Duha in v prošnji za nove Binkošti za našo Cerkev, kot tudi za ves svet. Sv. Mašo je vodil g. Anton Košir.

Kot vsako leto, so tudi letos ob zaključku letnih srečevanj priromali h Kraljici miru onkološki bolniki. Na Kureščku so se ob obhajanju svete maše zbrali v torek, 30. maja..

Prav tako so v torek, 30. maja, zaključili tedenska srečanja člani molitvene skupine iz Golega. Nekaj članov je skupaj z župnikom Janezom Avsenikom priromalo na Kurešček ter se v molitvi priporočili Kraljici miru.

15. avgust 2023, Marijino vnebovzetje - dnevna maša

»Elizabeta je postala polna Svetega Duha.« (Lk 1,41)

9

Prvosobotno pobožnost je v juniju vodil izžanski kaplan, Janez Pavel Šuštar, ki je navadno v spovednici. Vodil je somaševanje in pridigal.

V ponedeljek, 5. junija, so priemale na Kurešček članice ženske skupine iz rakovniške župnije in tako okronale letna srečanja pri Kraljici miru v molitvi, kateri je sledilo druženje v Marijini hiši.

V soboto, 17. junija, je priromala na Kurešček velika skupina iz župnije Beltinci. Skupaj s kaplanom in župnikom so obhajali sv. mašo, popoldne pa poromali tudi na Goro k Magdaleni Gornik in k Novi Štifti.

Kot ponavadi, je sveto mašo za ozdravljenje notranjih ran in družinskega debela na tretjo nedeljo v juniju in v juliju vodil g. Peter Nastran. Kljub vetrovnemu vremenu je bila sv. Masa in molitev pri zunanjem oltarju, na poljani pod cerkvijo. To nedeljo so se v Domu na Kureščku začele tudi kratke duhovne vaje, ki jih je vodil g. Peter Nastran.

V nedeljo, 25. junija, je prišla na Kurešček skupina iz Poljske. Pri Kraljici miru so darovali sveto mašo. Redna popoldanska sveta maša je bila obarvana v molitvi za domovino. Vodil jo je g. Anton Košir.

V sredo, 28. junija, so priromali na Kurešček otroci iz oratorija v župniji Kranj Zlato polje. Velika skupina je skupaj z župnikom Erikom Švigljem pri Kraljici miru obhajala sveto mašo.

V četrtek, 29. junija, pa so priromali na Kurešček oratorijanci iz župnije Krka.

Slovesno sveto mašo na soboto po 1. petku je 8. julija vodil g. Alojzij Slavko Snoj. Kot vedno, nas je v pridigi zelo nagovoril s svojo besedo o Mariji in njeni veličini.

V juliju je imel duhovne vaje v Domu na Kureščku g. Ciril Čuš. Popeljal nas je v skrivnost in veličino svete Evharistije ter osredičil na sveto mašo kot bistvo in središče kristjanovega življenja.

V soboto, 15. julija, sta prejela zakrament sv. zakona Ana Božič in Andrej Ranfl iz župnije Želimlje. Pred poročni oltar so ju spremljali sorodniki in prijatelji.

»Molitve nikoli ne opuščaj!«

Častilci Kraljice miru, zlasti tisti, ki ob tretjih nedeljah v mesecu prihajate k molitvi za ozdravljenje notranjih ran, duhovnika dr. Petra Nastrana, dobro poznate. Že več let na Kureščku vodi to pobožnost. Poleg vodstva župnije Jesenice Koroška Bela, je dejaven tudi na mnogih drugih področjih. Rad pride tudi na Kurešček, tesno pa je bil povezan tudi z t. o. Špeličem. Prosili smo ga, da spregovori tudi bralcem Glasnika Kraljice miru. Rad je odgovoril na nekaj vprašanj.

Gospod Peter nam lahko zaupate kaj od svojih otroških in mladostniških let, od kod prihajate in v kakšnem vzdušju ste odraščali?

Moj rodni kraj je Škofja Loka. Prva leta smo s staršema in starejšim bratom živeli v starem delu mesta, nato smo se preselili v novo naselje Podlubnik. Ko se spominjam nazaj, bi lahko rekel, da sem živel v okolju precejšnje verske brezbriznosti in tudi ateizma. Saj smo govorili o Bogu in molili le pri verouku in sveti maši in doma le za večje praznike. V moji domači družini smo živeli lepo družinsko življenje. Hvaležen sem Bogu za to, da imam to izkušnjo.

Kako in kdaj ste začutili duhovniški poklic? Ali nam lahko zaupate nekaj o svoji poti do oltarja.

Tudi sam se še vedno čudim temu presenetljivemu Božjemu klicu. Na koncu je bilo to nenadno in popolnoma nepričakovano. Ko pa globlje razmišljam odkrivam mnoga znamenja in okoliščine v katerih je potekala moja

mladost. Bog me je ves čas vodil tako, da sem na koncu lahko zaslišal Božji klic. V mladih letih sem sicer ohranil neko površno vernost in stik s Cerkvijo. Vse moje zanimanje pa je vse do 23 leta veljalo tehniki. Zanimale so me vse mogoče naprave, predvsem pa elektronika, računalništvo... V mladosti nisem nikoli razmišljal, da bi delal z ljudmi, kaj šele da bi postal duhovnik. Večkrat pa sem začutil tudi hrepenenje po duhovnosti. Z leti se je to stopnjevalo. Začel sem brati tudi literaturo duhovne vsebine. Rutinski obisk sv. maše se je začel spreminjati in postajal vedno zrelejši. Začel sem se tudi družiti z podobnimi 'iskalci'. Za novo leto 2002 sem z skupino mladih prvič poromal v Medžugorje. Doživetje na tem romanju je spremenilo smer mojega življenja. Med molitvijo se mi je zdelo da slišim besede: » Ti pa boš duhovnik.« Od takrat se je moje življenje zelo spremenilo. Začel sem moliti redno in več, vsak dan. Čez pol leta pa sem že zaprosil za sprejem v Ljubljansko seminšče in se vpisal na Teološko fakulteto.

Po duhovniškem posvečenju ste se, ob pastoralnem delu na župnijah, še naprej posvečali študiju in ga zaključili z doktoratom. Katero teološko področje Vas je posebej zanimalo in katero temo ste izbrali za v svojo doktorsko dizertacijo?

Že v času rednega študija do diplome me je zanimalo veliko stvari na katere med rednimi predavanji nismo uspeli poiskati globljih odgovorov. Zato sem se odločil še za podiplomski študij. To je opazil in me k temu velikodušno spodbudil prof. dr. Anton Štrukelj. Molil sem za pravo izbiro teme in potem mi je profesor predložil meni najljubšo temo, ki pa je tudi aktualna v Cerkvi in za današnji čas, za naše vsakdanje krščansko življenje. Naslov je Trinitaričnost krščanske molitve. Gre za dogmatični nauk o Sveti Trojici, ki je temeljna skrivnost krščanske vere in nam jo je razodel Jezus. Vsaka prava molitev k Bogu ima značilnosti odnosov med Božjimi osebami.

Kdaj in kako ste spoznali Kurešček? Spominjam se, da ste kot novomašnik prišli na seminar, ki ga je na Kureščku vodil p. James in ste drugi dan seminarja v velikem šotoru, pred več tisoč udeleženci, vodili somaševanje. Ali je bil to Vaš prvi stik z Kureščkom?

Na Kureščku sem bil že prej. Verjetno sem bil prvič jeseni leta 2001 pri sveti maši, ki jo je pri zunanem oltarju daroval o. France Špelič. Osem let kasneje pa sem, kot novomašnik, vodil somaševanje na seminarju patra Jamesa. Tega se dobro spominjam. To je bila maša, pri kateri je bilo največ ljudi, odkar sem duhovnik. Šotor je bil povsem poln, velika množica, več tisoč ljudi. V patru Jamesu sem videl vzor duhovnika že v času bogoslovja, ko sem obiskoval njegove seminarje. Dojel sem, da njegovo oznanjevanje prinaša bogate du-

hovne sadove. Kot bogoslovec sem ob teh vzorih vedno bolj spoznaval tudi pomen duhovniškega poslanstva. Na seminarjih p. Jamesa so mnogi doživeli tudi ozdravljenje. Že takrat sem razumel, da so izredni dogodki predvsem močna spodbuda za rast v veri, ki pa ji mora slediti predvsem doživet sprejem zakramenta spovedi in evharistije, kar je korak k spreobrnjenju. Očitno mi je bilo, da kot duhovnik tako lahko resnično narediš ljudem največ dobrega. Izredni, tudi čudežni dogodki so predvsem spodbuda za rast v veri in klic k spreobrnjenju. Na različne načine nas k temu tudi danes vabi Jezus, ki še vedno ponavlja: »Spreobrnite se in verujte evangeliju!« (Mr 1,15)

O. Franceta Špeliča ste poznali in se z njim tudi večkrat srečali. Ali lahko delite z bralci Glasnika kakšno doživetje, spomin, vtis?

Z o. Francetom Špeličem sem se velikokrat srečal ko je še stanoval v Ljubljani pod ljubljanskim gradom, potem na Bizeljskem in tudi drugod. Imel je veliko darov, tudi močan dar vednosti. Njegova molitev je bila izjemno globo-

Župnijska cerkev na Koroški Beli

ka. Med mnogimi spomni naj omenim le enega, ki pa mi je veliko pomenil. Z mamom sva ga nekoč obiskala na Bizeljskem. Mama se je hotela z njim pogovoriti in opraviti spoved. Tudi jaz sem imel tak namen. Vendar, ko je mama končala je bil že čas za sv. mašo. Tako nisem prišel na vrsto. Pomislil sem sam pri sebi: 'Ali sem zastonj prišel tako daleč na obisk?' Po maši sem se kratko srečal z njim in ga prosil, da mi pove kaj, kar mi bo koristilo. Za trenutek je zaprl oči, kratko zmolil in mi rekel: »Molitve nikoli ne opuščaj.« Nato se je nasmehnil in dodal: »Vidiš, da nisi zastonj prišel tako daleč.« Imel je dar vednosti, tako je bral tudi moje misli.

Z molitveno skupino preko spleta večkrat prebirate in se poglobljate v Marijina sporočila s Kureščka. Kaj vas v sporočilih najbolj nagovarja in kje vidite največji poudarek?

Sporočila iz Kureščka so izjemna, ker govorijo o odnosih v Cerkvi. Veliko govorijo o duhovnikih, pa tudi škofih in papežu na pozitiven način. Glede na namen zadnjega koncila vesoljne Cerkve, je to pravzaprav ključna tema. Prepričan sem, da se bodo morali naši medsebojni odnosi zelo spremeniti, saj pri slabih odnosih ne bomo imeli moči, da bi dobro oznanjali. Molimo po namenih, ki so napisana v sporočilih. Zjutraj po sporočilih iz Medžugorja, zvečer pa iz Kureščka.

Že več let vsako 3. nedeljo na Kureščku vodite sv. mašo za ozdravljenje notranjih ran in družinskega debela. Svoje poslanstvo čutite tudi v molitvi za mnoge, ki vas prosijo molitve za ozdravljenje in osvobojenje. Nam lahko poveste nekaj o tovrstnih izkušnjah in delite z nami kako pričevanje o ozdravljenju ali osvobojenju katerega od teh ljudi?

Te molitve sem razvijal postopoma. Že preden sem vstopil v bogoslovno semenišče in kasneje. Povsem po Božji previdnosti sem se srečal z molitvenimi skupinami in duhovniki, ki so se s tem ukvarjali. Dolgo sam nisem razumel kako je povezano telesno, duševno in duhovno zdravje. Udeleževal sem se srečanj, kot sem že omenil, p. Jamesa, o. Franceta Špelica in tudi p. Petra Vrabca, Martina Mlakarja in drugih. Potem sem postopoma sam začel molit za ozdravljenje notranjih ran in osvobojenje in pripravljati srečanja. Tudi sam sem imel veliko težav in me je Jezus ozdravil ter osvobodil. Ozdravljenj in osvoboditev je bilo zelo veliko. Molitev deluje skrivnostno. Navadno je postopoma bolje, lahko pa kdo tudi vi trenutku ozdravi za vedno. Vsak pa dobi vsaj nekaj tolažbe in usmeritev. Spomnim se neke gospe na Kureščku, ki se je sprva kar tresla in obtoževala mnogo ljudi, ki so ji storili krivice. Že naslednjič in potem kasneje je bila vedno bolj mirna, prijazna in povsem spremenjena.

Gospod Peter, v imenu vseh bralcev Glasnika se Vam zahvaljujem za Vaše pričevanje in Vam želim Božjega blagoslova in Marijino priprošnjo v duhovniškem poslanstvu.

»Naj vam bo ta čas, čas molitve.« Marija v Medžugorju 25. marca 2023

Molitev lahko dela čudeže. Molitev je ‚pogovor z Bogom‘. Zlatko Sudac, hrvaški karizmatik, je na seminarjih opozarjal, da ta trditev ni zadosti in da je molitev veliko več, saj se v molitvi popolnoma Bogu posvetimo, se zlijemo z njegovo Ljubeznijo, posebno v kontemplativni molitvi, ko molimo v tišini iz globine srca.

Sama zagovarjam molitev, kot je zapisano v ‚Pismih‘: »Kadar pa ti moliš, pojdi v svojo sobo, zapri vrata in mōli k svojemu Očetu, ki je na skrivnem. In tvoj Oče, ki vidi na skrivnem, ti bo povrnil /.../, saj vaš Oče ve, česa potrebujete, preden ga prosite.« (Mt 6, 5-9) V tišini prisluhnem, kaj mi Bog želi v molitvi povedati.

Pogosto molim za druge, ki se mi priporočijo v molitev ali pa tudi ne. V molitvi jih izročam Materi Mariji in jo prosim za pomoč, saj vem, da Marija moli z nami, moli za nas ... pri Bogu nam sprosi veliko milosti ... pogosto se jih sploh ne zavedamo. Zelo rada pa molim tudi v skupini ali v skupnosti, tudi glasno. Vsak dan molim Marijin rožni venec, ki se v dnevnem molitvenem programu moli po vsaki maši v Medžugorju. Molim pa tudi rožni venec za dan v tednu in rožni venec Božjega usmiljenja. Vmes pa še devetdnevnic: pred prazniki, za posebne namene, razlogov je vedno dovolj.

Naučila sem se biti zbrana pri molitvi, da misli ne vihrajo sem in tja. Pogosto pa me še preskuša neprijatelj, to opazim, ker se mi zelo zeha, kot da ne bi dovolj spala. Temu se kar uprem in mirno molim dalje, pa se utruji in me zapusti. Če se ponoči zbudim, najprej pomislim, da nekdo potrebuje mojo molitev in molim, včasih tudi cel rožni venec. V zadnjem času se pri molitvi obračam k dušam v vica, da z mano molijo poleg svetnikov, mučencev in drugih v procesu kanonizacije. Nikoli ne molimo sami, tudi če se z besedami oz. prošnjami ne obrnemo na posamezna poimenovanja. Molivci smo v molitvi med seboj povezani.

Ne molim samo za zdravje. Kaj pa zdravje je? Pogosto molim za težave posameznikov na duhovnem področju, za umiritev duhovnega boja med dobrim in zlim. Tega je v današnjem svetu veliko, veliko preveč.

Molitev je tudi branje psalmov v Svetem pismu. Ko sem se začela lotevati branja Svetega pisma, sem se najprej posvečala branju psalmov, potem sem razširila branje na evangelije in nato segala še po drugih besedilih, najprej nove zaveze, nato tudi stare zaveze. V zadnjem času preprosto odprem knjigo knjig in preberem, kar je zame določil Bog za ta dan. In razmišljam, zakaj mi pošilja prav to sporočilo? Zagotovo je zame pomembno. Bog že ve.

Pogosto slišimo dvome, ko kdo reče, da moli in moli, pa njegove molitve niso uslišane. Pri Bogu je časovna razsežnost drugačna, bodimo strpni in vztrajni. Slišimo tudi to: ‚Če niste v molitvi uslišani, morate molitev menjati‘. Kot da je nekaj narobe. To zagotovo ne drži. Vsaka molitev je ‚uslišana‘ na nek način. Ni nujno, da takrat, ko mi mislimo, da naj bi bila. Saj se ob zaključku molitve vedno obrnemo na Gospoda: ‚Bog, naj se zgodi tvoja volja ...‘

Vse bralce vabim k molitvi. Molimo skupaj za mir v svetu, v domovini, v župniji, v družini, v srcu posameznika. Marija je v Medžugorju 25. marca 2023 rekla: »Naj vam bo ta čas, čas molitve«.

»Na Kureščku se sliši zvon ...«

Ob koncu slovesnosti blagoslovitve obnovljene cerkve na Kureščku, 30. avgusta 1992, je izžanski župnik med oznanili omenil, da je cerkev sicer obnovljena, vendar še veliko manjka, da bo primerna za bogoslužje. »Zvonik je prazen, kor brez orgel, stranski oltarji nedokončani, cerkev brez lestencev, tudi okolico cerkve bo potrebno urediti ...«

Pri slovesnosti je bila tudi skupina častilcev Kraljice miru iz Švice. Že nekaj tednov po slovesnosti so se oglasili z obljubo, da bodo zbirali denar za nove zvonove. Pobuda je naletela na odziv številnih častilcev Kraljice miru v Švici. Med njimi so bili domači verniki, pa tudi slovenski in hrvaški rojaki, ki so živeli v Švici. Že čez nekaj mesecev so sporočili, da lahko začnemo priprave za nakup novih zvonov. Račun v livarni bodo poravnali z zbranimi darovi. Denar za stroške opreme zvonov (jarmi, kembliji, ureditev zvonika ...) pa bo treba zbrati doma.

Kureška cerkev je imela vse do prve svetovne vojne tri bronaste zvonove. Avstrijske oblasti so med prvo svetovno vojno izpraznile zvonike večine naših cerkev, saj so potrebovali bron za topove. Tudi na Kureščku je v zvoniku ostal le mali bronasti zvon. Kmalu po koncu prve svetovne vojne so za cerkev na Kureščku kupili dva železna zvonova in ju pridružili staremu bronastemu. Ko je po drugi svetovni vojni cerkev začela razpadati, je zvonik še dolgo kljuboval vremenskim ujmam in vandalski objestnosti. Mali bronasti zvon je nekdo, nekaj let po vojni, ukradel. Ob kurjenju prvomajskega kresa v bližini cerkve, 30. aprila 1970, pa se »je vnel« še zvonik. Zvonik je v celoti pogorel, zvonova sta padla na tla. Župnik je poskrbel, da so ju prepeljali v cerkev na Golo. Ker ni bilo

nobenega upanja, da bi cerkvico kmalu obnovili, so jih oddali župniji Dobrnič za podružno cerkev sv. Ane v vasi Šmaver. Zanimivo naključje je, da je to cerkev v rojstni vasi o. Franceta Špeliča.

Po sporočilu dobrotnikov iz Švice smo začeli z pripravami za uresničitev tega velikega dela. Potrebno je bilo dobiti dovoljenje Nadškofije in strokovnjakom pripraviti natančen načrt in se odločiti za livarno. Zahtevno delo je bilo tudi pripraviti vse potrebno v zvoniku. V veliko pomoč je bil zvonolog in takratni kolavdator Ljubljanske nadškofije, Miroslav Bonča, župnik v Poljanah nad Škofjo Loko.

Zvonove je izdelala znana livarna Perner iz Passaua. Vliti so bili na praznik Srca Jezusovega leta 1993. Pri slovesnem dejanju vlijanja sva bila tudi dva predstavnika Kraljice miru.

Čez nekaj tednov, ko so bile urejene formalnosti s carino, so zvonove pripe-

ljali na Ig, kjer so na župnijskem dvorišču čakali veliki dan prevoza na Kurešček.

Veliki zvon tehta 1122 kg in je posvečen Mariji Kraljici miru. Na zunanji strani je podoba Kraljice miru in pod njo napis: »Na tem kraju bom delila mir.« Na spodnjem zunanjem robu je napisano: »Dar prijateljev Kraljice miru iz Švice.« Srednji zvon je težak 777 kg in je posvečen slovanskima apostoloma sv. Cirilu in Metodu. Na njem je podoba sv. bratov in napis: »Ciril in Metod, varujta slovanski rod!« Na spodnjem zunanjem robu pa piše: »Dar Hrvatov iz Švice.« Mali zvon je težak 477 kg. Posvečen je sv. nadangelu Mihaelu. Pod podobo sv. Mihaela je napis: »Sv. Mihael, brani nas v boju.« Na spodnjem robu je napisano: »Dar slovenskih rojakov iz Švice.« Jarne in kemblje so izdelali mojstri livarne zvonov iz Žalca, ki so s pomočjo domačinov zvonove tudi dvignili v zvonik in montirali. V naslednjih mesecih so mojstri namestili tudi opremo za elek-

trično zvonjenje, pozneje pa uredili še bitje ure.

Posvetitev novih zvonov je bila na letni praznik Kraljice miru, v nedeljo 29. avgusta 1993.

Slovesnost je v takratnem Glasniku Kraljice miru (september 1993, št. 9, str. 8) takole opisala + Jožica Možina: »Na kureški hrib se je morda zgrnilo ljudi kot še nikoli – vsekakor nad pettisoč. Vsepovsod je bilo parkiranih veliko avtobusov in vse polno osebnih vozil. Na hribu okoli cerkve je bilo dobro ozvočenje. Slovesnost pa je še oplešal sprevod v narodnih nošah.

Na začetku slovesne maše je vse pozdravil salezijanski inšpektor, poznejši beograjski nadškof, Stanislav Hočevnar: »Pozdravlja nas kureška Mati Božja, Kraljica miru. Zdi se nam, da danes še posebej slišimo: Na tem mestu bom razglašala mir! Razglašala ga bom po vsej vaši lepi deželi. Razglašala ga bom preko vseh meja, da bi nas meje ne ločevale, marveč združevale. Zato vsi iskreno dobrodošli! Posebej pozdravljamo g. nadškofa dr. Alojzija Šuštarja. On je tu med nami, da bi nas združil v veri in zupanju v Devico Marijo, Kraljico miru. Pomagal bo, da bi tudi mi vsi doživeli izkustvo sv. Janeza Boska, ki je dejal: ‚Ne bojte se, z Marijo smo na pravi poti!‘ Ni-

česar se nam ni treba bati. In kako nas Marija združuje, vidimo danes prav tu. Tudi ti zvonovi so sad hoje po Marijini poti, hoje naših rojakov in hoje bratov Hrvatov združenih v ljubezni, ki so skupaj z švicarskimi Nemci zbrali sadove svoje ljubezni, da bi mogli zvonovi na

Kureščku razglašati edinost in mir. Pozdravljeni vsi, ki ste prinesli na ta sveti kraj darove vere, zaupanja, zahvale in priprošnje Mariji.»

Bogoslužje je spremljalo več pevskih zborov. Ker je bilo veliko tudi nemškogovorečih romarjev, so Božjo besedo prebrali tudi v nemščini. V nemščini jih je nagovoril tudi g. nadškof.

Nadškof Šuštar je v pridigi najprej še enkrat pozdravil vse navzoče in nadaljeval: »Ti zvonovi bodo najprej oznanjali na Kureščku, kot drugod po naših cerkvah, da se dogajajo med nami velike stvari. Oznanjali nam bodo, da je Bog blizu. Kjer se oglašajo zvonovi, tam je cerkev, tam je Božje svetišče. Oznanjali nam bodo Božje delovanje med nami, vesele dogodke v življenju. Oznanjali nam bodo tudi žalostne dogodke. Vabili nas bodo, da prihajamo k Božji

Zgodba o ukradenem malem zvonu

Ni mu bilo dano ...

Po drugi svetovni vojni je cerkev na Kureščku ostala brez pravega oskrbnika, prepuščena vremenskim ujmam in vandalskemu uničenju. Edino zvonik je še vse do leta 1970 ostal nepoškodovan. Zvonovi so še vedno viseli v zvoniku, čeprav se niso več oglašali. Nekaj let po vojni pa so domačini opazili, da je najmanjši, bronasti zvon, nekdo ukradel. Takrat ni nihče poizvedoval kdo naj bi to storil. Dogodek pa je ostal v spominu domačinov in zapisu v župnijski kroniki.

Nekaj mesecev potem, ko smo leta 1991 začeli obnavljati cerkev, me je po telefonu poklical, meni neznan mož iz Ljubljane. Povabil me je na obisk, ker bi mi rad povedal nekaj o Kureščku. Zanimalo me je, kaj bi mi rad zaupal. Našel sem ga v Ljubljani na Viču. Predstavil se mi je starejši mož, doma nekje blizu Kureščka in mi začel pripovedovati zgodbo o ukradenem zvonu s Kureščka.

Zadnja leta vojne je bil partizan. Z enoto so se veliko zadrževali okrog Kureščka. Z enim od tovarišev sta se še posej zblížala in ostala prijatelja tudi po vojni. Oba sta živela v Ljubljani. Prijatelj se je ob redni službi ukvarjal tudi z livarstvom. Za to dejavnost pa je potreboval bron, ki se je v tistih časih po vojni težko dobil. Spomnil se je zvonov v zvoniku zapuščene cerkve na Kureščku. Našel je način, da je bronasti zvon snel z zvonika, ga odpeljal in pretopil v svoji delavnici. V pogovoru s prijateljem je to večkrat omenil in dodal, da bo, če bodo cerkev kdaj obnovili, plačal en zvon in tako povrnil škodo. Očitno se mu je oglašala vest.

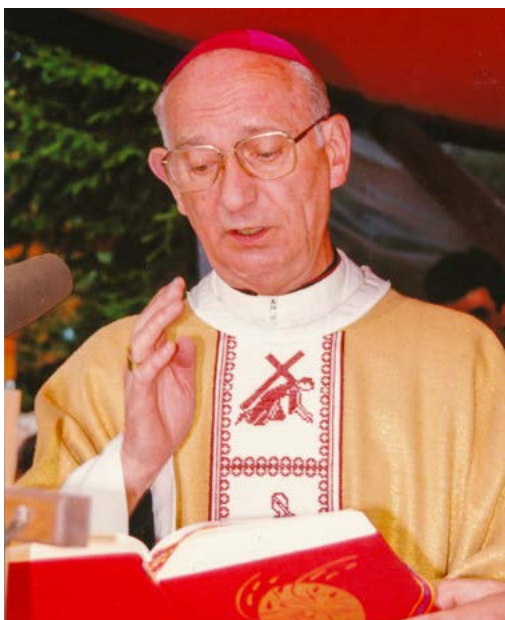
Mož, ki me je poklical, je zvedel, da se je začela obnova cerkve na Kureščku. Takoj se je spomnil prijatelja in njegove želje, da povrne škodo za ukradeni zvon. Poklical ga je po telefonu, da mu sporoči o delu pri cerkvi na Kureščku. Oglasili so se njegovi domači in mu povedali, da je pred kratkim umrl. Mož je svojo pripoved sklenil z besedami: »Ni mu bilo dano, da bi poravnal svoj dolg!«

službi, da se združujemo v molitvi, še posebej, da bi izprosili mir. Bog daj, da ti zvonovi ne bi bili nikoli prisiljeni oznanjati nesrečo ali vojno, ampak bi vedno oznanjali mir. In da bi ljudje slišali njihov glas, mu odgovorili in se radi odzvali Božjemu klicu in vabilu Kraljice miru in prosili za mir. V evangeliju smo slišali resne besede, ki jih Kristus naslavlja na tiste, katere zvonovi kličejo in vabijo. Resno nas opozarja: 'Kaj pomaga človeku če si ves svet pridobi, svojo dušo pa pogubi? Kaj more dati človek v zameno za svojo dušo?' Kristus nas vabi, da se mu pridružimo in gremo z njim tudi po poti križa. Že toliko stoletij prihajamo sem h Kraljici miru na Kurešček, da bi dobili moči za življenje iz vere, za zvestobo Kristusu, njegovemu evangeliju, za posnemanje Božje Matere Marije.

Bogu bodimo hvaležni, da moremo doživljati to veliko slovesnost. Ravno na tem kraju in na tak način, ki naj bo danes naša obljuba, da bomo vedno bolj molili za mir, da bomo bolj iskreno delali za mir, za mir srca, za mir z Bogom, za mir z vsakim človekom v iskreni dobroti in ljubezni. Naj nam Kraljica miru še naprej pomaga na življenjski poti, da se vedno znova obračamo nanjo z besedami in s pesmijo: Marija, skoz življenje, voditi srečno znaš! Amen.«

Po pridigi smo najprej izpovedali vero in se skupaj z nadškofom zahvalili Bogu za nove zvonove in prosili Božjega blagoslova za vse, ki bodo poslušali njihovo pesem. Prosili smo, da bi pesem zvonov vedno odmevala v naših srcih in nas vabila k ljubezni do Boga in bližnjega, pa tudi k ljubezni do domače ze-

mlje. Po blagoslovni molitvi je nadškof nove zvonove mazilil s sveto krizmo in jih tako posvetil.

Prav v času, ko je nadškof blagoslavljal zvonove se je nenadoma pooblačilo in pričelo rahlo deževati. Mislili smo že, da bo dež zmotil slovesnost, vendar je takoj zopet posijalo sonce. Teh nekaj kapelj je bilo kot znamenje blagoslova novih zvonov in množice častilcev Kraljice miru, ki je zbrano in srečno sodelovala pri slovesnosti.

Maša se je nadaljevala in po njej je bila še kratka akademija, pri kateri se je melodija pesmi in človeških src zlivala v čudovito sozvočje s prelepo naravo.« Tako je pred 30 leti opisala slovesnost posvetitve zvonov Jožica Možina.

V tednu po posvetitvi je sledilo še zahtevno delo namestitve zvonov v zvonik. Delo so s pomočjo prijateljev Kraljice miru opravili mojstri iz Celja. Že prvo septembersko nedeljo so novi zvonovi pozdravljali romarje in jih vabili k molitvi in daritvi sv. maše. In tako je že polnih 30 let.

Sv. Frančišek Asiški - glasnik globokega veselja, ne plitkega veseljačenja

V tej poletni številki Glasnika Kraljice miru se po naročilu Marije Kraljice miru o. Francu Špeliču spet poglobimo v duhovnost sv. Frančiška Asiškega ob 800-letnici petih dogodkov, povezanih z njim. Tokrat se posvetimo viru veselja Asiškega ubožca. Ob tem bomo začutili globoko hvaležnost Kureški Kraljici miru za njeno povabilo: „Vrnite se v duhovnost svetega Frančiška Asiškega ...“

O veselju v življenju sv. Frančiška je v svoji knjigi „Sveti Frančišek. Ena najbolj zmaličenih podob v zgodovini“ avtorica Cristina Siccardi objavila zelo spodbudno razpravo redovnika p. Serafina Tognettija iz Skupnosti Božjih sinov. Oglejmo si njegove glavne poudarke:

Veselje v Gospodu, zmagovalcem nad zlom

Svetniki črpajo svoje pravo življenje iz veselja nad vstalim Gospodom – med njimi na poseben način prav sv. Frančišek. Njihov vstali Gospod je zmagovalec nad zlom in smrtjo.

Vrhunec, vrh duhovnega nauka svetnika iz Assisija ni ubožstvo, ampak „popolno veselje“. Frančišek ni poznal „uboštva“, ampak blaženost. Klicali so ga „ubožec“, a on ni vedel, da je res to. Frančišek je človek, ki je pijan od Boga, ves iz sebe od veselja v Gospodu. Niti

udarci s palico ga ne morejo užalostiti in mu zapreti ust, ko poje pesem ljubezni. V življenju tega svetnika ni niti enega dneva, ki ga ne bi bolj kakor ubožstvo ali karkoli drugega prevevalo ravno veselje, katerega je bil Frančišek poln in ga je širil med ljudmi.

Zakaj so vsi hiteli za Frančiškom? Ne zaradi ubožstva, ki gotovo ni vseč nikomur, ne zaradi mrtvičenja. Zakaj hodi človek za Bogom? Zaradi veselja, s katerim nas Bog napolnjuje – zato so ljudje iskali Frančiška. Prvi svetnikovi tovariši, mladi plemiči iz Assisija, zapustijo vse, ko ga vidijo: zapustijo svet, udobje in kariere ter se pridružijo prijatelju, ki jih je osvojil in očaral.

Frančiškovi karakteristični značilnosti nista ponižnost in ubožstvo, čeprav to trdijo, ampak blaženost, sreča, ki jo izžareva njegova osebnost. Ko so ljudje videli Frančiška, so videli Božje kraljestvo na zemlji. Ko so videli njega, so spoznali Boga.

Veliki patrolog Irénéé Hausherr pravi, da je v 1. stoletju svet postal krščanski zaradi veselja, s katerim je pričevala prva generacija kristjanov. Vsi so bili „pijani“, svet se je prenovil z novo mladostjo, z veseljem, ki je bruhalo na dan in ga ni mogel nihče zajeziti. Odkrivali so sporočilo o večnem življenju, o smrti v Kristusu, a te smrti niso doživljali

kot konec, ampak kot resnično, novo in večno bivanje. V svet je kipelo veselje po ubogih, ponižnih, najbolj brezpravnih ljudeh antičnega sveta.

Podobno se je zgodilo tisoč let kasneje, in to ne zaradi pričevanja tisočev mučencev, ampak zaradi enega samega človeka – zaradi sv. Frančiška Asiškega. V nekem smislu je v Frančiškovem času družba postala „stara“ v nekaterih svojih oblikah in strukturah, ob svetniku iz Assisija pa se je prenovila ter se znova pomladila.

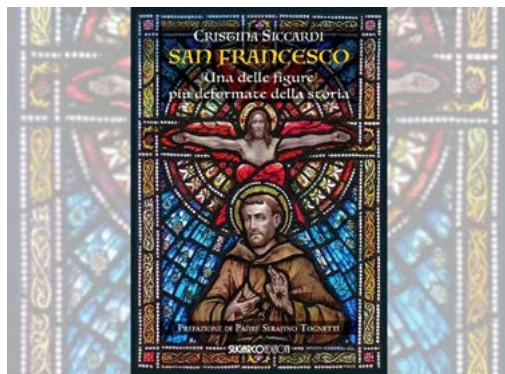
Svet ne mara pravega veselja

To pa je razlog za odpor „sveta“: „svet“ noče biti prenovljen! Frančišek je uničil, spravil svet na kolena samo s svojo navzočnostjo. Frančišek ni imel delovnega načrta, kako bi preoblikoval svetne strukture, ampak je raje dopustil, da je v njem v polnosti bival in deloval križani in od mrtvih vstali Kristus.

In svet je to pri priči opazil! V Frančišku je prepoznal smrtnega sovražnika, in zato ga je poskušal uničiti. To poskuša tudi danes. Ker ga ne more odstraniti fizično, poskuša spremeniti njegovo podobo. Moderni čas ne more izločiti Frančiška fizično, kajti zgodovine ni mogoče napisati na novo, a ga lahko drugače predstavi, ga drugače interpretira, poskuša spremeniti njegovo podobo ter ga spet vrniti v svet, iz katerega je Frančišek dejansko prišel, ko je bil pred svojim spreobrnjenjem bogat in morda nekoliko razvajen mladenič.

Tega procesa, s katerim bi „posvetnili“ sv. Frančiška, pa ni sprožil samo new age z romani in filmi, ki naj bi predstavili „drugačnega“ Frančiška, in tudi ne samo osebe, ki se jasno razglašajo za nasprotnice Katoliške cerkve, ampak tudi ljudje, ki izpovedujejo vero. Celotno redov-

niki, redovnice in duhovniki govorijo o nekem Frančišku, ki ga sploh ni bilo, ter s tem zameljujejo njegov pravi lik, ki je odsev Jezusove podobe v njegovi duši.

Veselite se v Gospodu!

Frančišek Asiški je nekoč razlagal, da ne bi bilo pravo veselje, če bi v red vstopili vsi pariški učitelji; tudi ne, če bi v red vstopili škofje in nadškofje ter celo francoski in angleški kralj; tudi ne, če bi njegovi bratje spreobrili k veri vse nevernike ali če bi dobil od Boga takšno milost, da bi delal mnogo čudežev.

„Pouči me torej, v čem je resnično veselje?“ ga je vprašal brat Leon.

Frančišek mu je razložil, da je „v tem resnično veselje in resnična krepost ter zveličanje duše, če bi ostal potrpežljiv in se ne bi vznemirjal“, ko bi se s poti vrnil domov ves premražen in blaten, pa mu ne bi hoteli odpreti hišnih vrat ter ga spustiti na toplo.

Resnično veselje je veselje v Gospodu, katerega nosi Frančišek v svojem srcu.

Sv. Frančišek je zato dejal: „Hudič je najbolj srečen, kadar lahko Božjemu služabniku iztrga pravo veselje duha.“ Tej njegovi izjavi je nekdo dodal povabilo: „Zato držimo hudiča na razdalji tako, da iščemo veselje, ki ga prinašata hvala in služenje Bogu.“

Marijina sporočila miru za svet

Sporočilo 25. junija 2023

Dragi otroci! Vsemogočni mi dovoli, da sem med vami, da za vas molim, da sem vam Mati in vaše zatočišče. Otročiči, kličem vas, vrnite se k Bogu in molitvi in Bog vas bo bogato blagoslovil. Hvala, ker ste se odzvali mojemu klicu.

Sporočilo 23. junija 2023

Dragi otroci, tudi danes vas želim poklicati k miru. Tukaj sem se predstavila kot Kraljica miru. Tudi vas kličem, da bi bili moji nosilci miru v tem utrujenem svetu. Nosite mir, molite za mir, molite za moje načrte, ki jih želim uresničiti. Želim vam ponoviti: moj Sin dopušča, da ostajam toliko skupaj z vami, ker vas želim učiti, vzgajati in vas vse voditi k Njemu, da boste lahko v Njem doživeli pravi in resnični mir. Hvala vam, dragi otroci, tudi danes, ker ste se odzvali mojemu klicu.

Međžugorje je danes upanje mrtve Evrope

Petindvajseti junij 2023, 42. obletnica Marijinih prikazovanj. Ob številnih romarijih iz Hrvaške ter Bosne in Hercegovine poleg velikih skupin romarjev iz Ukrajine, Italije, Poljske, Romunije, Indije, Kanade, ZDA, Škotske, Anglije, Irske, Kitajske, Francije, Belgije, Nizozemske, Češke, Slovaške, Slovenije, Malezije, Peruja, Čila, Paname, Mehike, Ekvadorja, Libanona, Koreje, Avstrije, Nemčije, Avstralije, Gvatemale, Španije in Švice. Ves dan, kakor tudi v dneh pred obletnico je bilo videti množico romarjev na vseh međžugorskih molitvenih krajih kakor tudi v vrstah za spoved. Somaševanje je vodil novi provincial hercegovske frančiškanske province fra Jozo Grbeš. Iz njegovepridige: "Mi vsi vemo, da je Međžugorje sveti kraj. Vemo, da je to mesto številnih začetkov, mesto novega življenja, kraj obljub, ki niso samo obljube, ampak vsebujejo vero, da lahko dober človek postane boljši, bolj popoln, svet. Zato, dragi prijatelji, od koder ste že prišli, začnimo znova. Prosimo Gospoda, naj nam očisti srce, očisti naše namene in naše življenje.

– Praznujemo Marijino rojstvo in njeno vnebovzetje, praznujemo njene obiske in njene žalosti, njeno ime in njene odločitve, njene sobote in njene mesece. Skupaj z njo razumemo, da je z Bogom vse mogoče. – Njeno življenje se začne s srečanjem, ki je spremenilo ne le njeno življenje ampak ves svet. Prepričan sem, da tudi nas tukaj danes zvečer. O, kako srečanja menjajo! To njeno srečanje se začne z besedami angela: *Ne boj se! Našla si milost.* Ne bati se, pomeni verovati. Kako prijetno zveni, ko tisti, ki ima moč, edini, ki ima resnično moč, reče: *Ne boj se!* Celó takrat, ko nam ni nič jasno. Tudi takrat se ne smemo bati. Božje uganke dajejo več miru kot človeške rešitve. Če ni Vsemogočnemu nič nemogoče, zakaj bi bilo potem nam nemogoče verjeti, da je vse mogoče? – Zakaj bi bilo nemogoče verjeti Mariji, ne glede na to, ali nam govori s svojim molkom ali s svojimi prikaznanji, ko ni v našem življenju več ničesar, kar ne bi bilo mogoče? Ko postane mogoče vse, se podamo na pot. – Takrat se začne življenje z Marijo, ki je vsa tiha in močna, blaga in nežna, vedno mati. Mati, ki nam ves čas šepeta o ljubezni. Šepet je skrivnost ljubezni. Mati šepeta otroku svoje ljubezni najlepše, kar ima v svojem srcu. Šepet je znamenje ljubezni in iskrenosti. Svojih grehov se lahko najbolj iskreno spovemo le šepetaje. Marija neprestano šepeta in govori, kaj nam je storiti. Če je Marija tista, iz katere se je rodil Kristus, in vemo, da to je, in če je Cerkev resnično Kristusovo skrivnostno telo, v kar verujemo, potem se po njej Jezus ponovno rojeva v srcih tistih, ki verujejo, da pri Bogu ni nič nemogoče. Obenem nam Marija stalno govori, kako smo ji potrebni. In

ko poslušamo besede *Ne boj se*, ko verujemo, da nič ni nemogoče, ko stopamo po poti, po kateri so pred nami hodili milijoni, ko poslušamo, kako nam govori, da nas potrebuje, vemo, da je Medžugorje danes upanje mrtve Evrope, upanje zbegane Cerkve, luč ostanku sveta, da je začetek nečesa novega, da je mesto miru, ki deli odpuščanje, saj vemo, da se tukaj vračamo na začetke krščanstva, da se tukaj ne bojimo sleči starega človeka po vzorcu tega sveta, da se tukaj ne bojimo biti originalni, takšni, kakršne nas je Bog ustvaril. Tu smemo verovati v nemogoče, tu moremo šepetati najiskrenejše molitve. – Ko se torej vrnete domov, dragi romarji, ko boste spet v svojem kraju, pri svojih ljudeh, postanite apostoli. Živite tisto, kar ste tu izkusili. Z Bogom je vse mogoče! Z Marijo je vse lažje! Začnimo na novo, ko bomo prišli domov!« Po maši je bilo skupno česčenje Najsvetejšega. Nadaljevalo se je v tišini do sedme ure zjutraj." Lahko rečemo, da je Medžugorje oaza nove evangelizacije, da daje veličastne sadove na duhovnem zemljevidu sveta. Tu se mladi in stari učijo verovati in hvaliti Boga. Semkaj romajo in od tod se vračajo reke ljudi, željnih vere in miru, željnih spreobrnjenja in ljubezni. Z njimi je Marija, polna milosti.

Povezanost duhovnikov in vernikov je moč Cerkve

Konec junija je v Cerkvi čas duhovniških in diakonskih posvečenj. Ni Jezusove prisotnosti na svetu brez Cerkve in ni Cerkve brez Evharištije. Ni Evharištije brez duhovnikov in ni duhovnikov brez svetih kristjanov in krščanskih družin, ki bodo vzgojile svoje sinove, da bodo slišali Božji klic. Krščansko življenje zahteva pripravljenoost na žrtev, na odrekanje in ljubezen. Ne na 'ljubezen' kot teorijo ali 'ljubezen' kot ugoden občutek. Ampak na ljubezen kot dejanje volje, dejanje hrabrosti, ko se človek opogumi služiti Jezusu Kristusu. Prava ljubezen je vedno dragocenoost. Prava ljubezen temelji na resnici o nas samih in o drugih. Jezus je rekel, da nas bo resnica osvobodila, ni pa rekel, da nam bo ugodno. Resnica je, da je svet kraj greha in da smo mi del te grešnosti. Bog hoče od nas, da priznamo svoje grehe, obenem pa pričakuje, da zaupamo v njegovo ljubezen, da verujemo v svoje dostojanstvo, da gremo za njim in da posvečujemo svet. To pomeni, da skušamo delati to, kar se zdi tako neverjetno

– namreč ljubiti, kakor je ljubil Jezus. Borili se bomo in kdaj tudi klecnili ter ob tem izkusili prezir sveta. Toda biti Jezusov učenec ni za malodušne. Krščansko življenje je avantura, namenjena hrabrim. Bog potrebuje nesebične in značajne ljudi. Potrebni so mu moški in ženske, ki mu bodo pomagali spreobrniti svet, ki mu bodo dovolili, da iz njih napravi sveti narod. Sveto pismo našteva več deset dramatičnih trenutkov Božjega klica. Najvažnejši je nedvomno tisti v Lukovem evangeliju (4,16–21), ko Jezus sebe in svoje poslanstvo osvetli z odlomkom iz preroka Izaija (61,18): »Duh Gospodov je nad menoj, ker me je mazilil, da prinesem blagovest ubogim, poslal me je, da oznamim jetnikom prostost. Danes se je to pismo izpolnilo, kakor ste slišali.« – Če ima človeška zgodovina središče, potem je to ta Danes iz Nazareta. Ves Božji stik s človeštvom vodi do tega Danes ali pa izhaja iz njega. Ljudje v shodnici, ki so to slišali, so vsi pobesneli, kakor nam poroča sv. Luka, »vstali so, vrgli Jezusa iz mesta in ga odvedli na previs hriba, da bi ga pahnili v prepad. Jezus pa je šel sredi med njimi in je odhajal.« Apostoli in mnogi drugi, ki so šli za njim, so spremenili svoje življenje in žrtvovali vse, kar so imeli. Ta hoja za Kristusom prinaša radost in rodovitnost. Od nas zahteva življenje, ki bo do konca odprto za Božjo besedo. Ljudje, ki so katoliško vero ponesli v svet skozi zgodovino, ki so kulturo lepote, glasbo, umetnost in arhitekturo ukoreninili v krščansko pojmovanje Boga, ki so skozi stoletja poučevali, duhovno hranili in oblikovali Evropo, so bili prav duhovniki. Kjerkoli v svetu obstaja katoliška vera, obstaja zato, ker so duhovniki žrtvovali svoje življenje, da oznanijo Jezusa Kristusa in se žrtvujejo za blaginjo ljudi, h katerim jih je Bog poslal. Danes Jezus pričakuje to od vsakogar od nas, ne le od duhovnikov. Pričakuje, da bomo beseda Očeta, ki bo z našim pričevanjem meso postala kljub vsem neuspehom, pod vodstvom naših pastirjev, ki delijo z nami iste borbe. Ko ljudje vidijo in slišijo nas, bi morali videti in slišati Jezusa. Preko Jezusa bodo srečali Očeta, ki jih ljubi kljub njihovim in našim grehom. Jezusovo delo in njegove besede nas spominjajo na to, da potrebujemo medsebojno ljubezen in podporo kot bratje in sestre v Gospodovem delu. Povezanost kristjanov in duhovnikov je moč Cerkve v tem skeptičnem in odklonilnem svetu, ki mu Božja beseda nikoli ni bila bolj potrebna.

Povzeto po fra. Tomislav Pervan, Glasnik mira 2023/6, str. 5

Plamen ljubezni Marijinega brezmadežnega Srca

Katoličani v Sloveniji radi poudarjamo, da smo Marijin narod. V potrditev te izjave gostom ponosno pokažemo številna Marijina svetišča, raztresena po vsem slovenskem ozemlju - zlasti Marijina romarska središča, kakršno je na primer na Kureščku -, tujci pa so prevzeti predvsem ob nešteto Marijinih pesmih in njenih litanijah, ki se še posebej dotaknejo duše.

Res smo Marijin narod! Ali pa bomo to tudi ostali?

Bog želi, da ostanemo, in nam zato hoče pri tem prizadevanju pomagati! Zato nam pošilja svojo Božjo Mater kot Kraljico miru z nebeškimi sporočili, naročili in opozorili, danimi po o. Francu Špeliču, in zato Božja Mati trka na naša okorela srca s svojimi „Marijinimi klici“.

Na 8. obletnico svojega prvega prikazanja je Kraljica miru 10. 2. 1998 rekla o. Špeliču: „Hvaležna sem vsem, ki ste resno vzeli ta in druga moja sporočila ...“ Med temi „drugimi sporočili“ si tokrat za svojo duhovno rast vsaj bežno oglejmo sporočila, ki sta jih Mati Marija in Jezus Kristus v obliki notranjih nagovorov (lokucij) dala madžarski mistikinji Erzsébet Károlyné Szántó, poročeni Kindelmann, ki je živela v letih 1913–1985. Bila je poročena in mati šestih otrok – mož Károly ji je umrl že leta 1946.

Ob tem naj kot zanimivost omenimo, da sta tedaj – v času komunistične diktature – živeli na Madžarskem še dve drugi mistikinji, ne da bi te tri vedele druga za drugo. To sta bili Erzsébet Gálóczy (1905–1962), duša žrtev in stigmatiziranka, ki je svoja doživetja opisala v knjigi „Ljubezen ne pozna meja“, ter redovnica s. Mária Natália Kovacsics (1901–1992), znanilka izredno bogatih sporočil Marije Zmagovite kraljice sve-

ta, zlasti Božje zahteve po zadoščevanju za grehe.

Od Jezusa in Marije je Elizabeta Kindelmann prejela sporočila od leta 1961 do nekaj let pred svojo smrtjo. Z vsebino sporočil je bilo seznanjenih več kardinalov. V Ameriki je nastalo izredno močno Gibanje Plamena ljubezni (<https://flameoflove.us/> oz. <https://www.theflameoflove.org/>), ki ga je odobrilo in podprlo več škofov in nadškofov. Papež Pavel VI. je dne 22. 10. 1966 v odgovoru na njegovo pismo ekvadorskega nadškofa in kasnejšega kardinala Bernardina Echeverria spodbudil, naj „stori v zvezi z Gibanjem vse, da bi obrodilo obilne sadove v članih gibanja in v vsej Cerkvi“.

Navedki sporočil Matere Božje in Jezusa Kristusa, uporabljeni v tem članku, so vzeti iz Duhovnega dnevnika Elizabete Kindelmann, ki ga je na Gospo-

dovo zahtevo ta začela pisati 13. 7. 1960. Objavo dnevnika je madžarski primas, kardinal Péter Erdő iz Budimpešte, odobril dne 6. 6. 2009. Obenem z odobritvijo je Elizabetine mistične lokucije in zapiske prepoznal kot pristne, kot „dar Cerkvi“. Papež Frančišek je dne 19. 6. 2013 dal gibanju, ki samo v ZDA šteje desetisoče, če ne kar stotisoče članov, svoj apostolski blagoslov.

Kaj je Plamen ljubezni Marijinega brezmadežnega Srca?

Elizabeta je nekoč vprašala: „Kaj je Plamen ljubezni?“ Jezus ji je odgovoril: „Plamen ljubezni moje Matere je zate to, kar je bila Noetova barka za Noeta!“, večkrat pa je ponovil: „Milost iz Plamena ljubezni brezmadežnega Srca moje Matere bo za vaš rod to, kar je bila Noetova barka za njegov rod.“ Marija pa je dodala: „Plamen ljubezni mojega brezmadežnega Srca je sam Jezus Kristus.“ In še: „To milost sem vam posredovala od večnega Očeta po petih svetih ranah mojega Božjega Sina. /.../ Milostni učinek tega plamena bom razlila na vsa ljudstva in vse narode. /.../ Ko se

Plamen ljubezni mojega Srca razplamti na zemlji, so deležni njegovega učinka tudi umirajoči. Satan bo oslepljen in s pomočjo vaše nenehne molitve bo nehaj boj umirajočih s satanom. /.../ Ob milem žaru mojega Plamena ljubezni se bodo spreobrnilo najtrdovratnejši grešniki, kajti za nobeno dušo nočem, da bi se pogubila ... /.../ Plamen ljubezni, ki ga želim v vedno večji meri razliti med vami, razlivam tudi nad uboge duše v vicah.“

Devica Marija: „Moje brezmadežno Srce je polno ljubezni do vas. Ne morem več zadrževati svoje ljubezni v sebi; s silno močjo hoče k vam. Jaz sem vaša mati! Morem in hočem vam pomagati. Toda tudi vi mi morate pomagati. Prizadevati si morate za oslepitev satana! Potrebujem vas vse, vsakega posebej in vse skupaj!“

Prvi cilj Jezusovega in Marijinega Srca je oblikovati duhovno vojsko molitvenih bojnikov, ki se bodo pod njunim vodstvom bojevali z molitvijo, postom in žrtvijo proti satanu. Za pobožnost k Plamenu ljubezni sta ponudila posebne molitve, ki imajo moč zaslepiti

Molitev edinosti z Gospodom

Jezus Kristus je izročil Elizabeti Kindelmann „Molitev edinosti z Gospodom“ dne 4. maja 1962 z besedami: „Ta molitev je orožje v vaših rokah. Medtem ko sodelujete z menoj, je satan zaslepljen, in duš zaradi svoje zaslepljenosti ne more zapeljevati v greh.“

Molitev se glasi:

O moj Jezus, daj,
da bodo moji koraki ubrani s tvojimi,
da bodo moje roke zbirale skupaj s tvojimi,
da bo moje srce utripalo skupaj s tvojim Srcem,
da bo moja duša čutila tako kakor tvoja,
da bodo misli mojega duha eno s tvojimi mislimi,
da bodo moja ušesa prisluškovala tišini skupaj s tvojimi ušesi,
da bodo najine oči uprte drug v drugega in se bodo najini pogledi stopili,
da bodo moje ustnice, združene s tvojimi, od nebeškega Očeta izprosile usmiljenje. Amen.

satana, med njimi sta predvsem „Rožni venec Plamena ljubezni“ in „Molitev edinosti z Gospodom“.

Pričevanje eksorcista p. Blounta

Ameriški eksorcist in znameniti evangelizator p. James (Jim) Blount rad pričuje o „moči“ Molitve edinosti. Nekoč se je med zbranimi v kapeli začel hudi duh manifestirati v neki ženski s tem, da je neznansko vreščala in bruhala. P. Blount ni mogel izvesti eksorcizma, ker bi moral prej iti po dovoljenje tamkajšnjega škofa, lahko pa je seveda molil. Zato je ljudi iz svoje molitvene ekipe prosil, naj za njim ponovijo stavek za stavkom Molitev edinosti.

Pater Blount: „Molitev je trajala kako minuto, in že je bila ta ženska povsem osvobojena tega, kar jo je mučilo! In to pred 70 pričami. Sklenila je roke ter povsem mirna pokleknila, da bi prejela blagoslov. Nikoli nisem doživel česa takega, čeprav mi je Bog dal veliko milosti. V službi osvobajanja in eksorcizma sem namreč že 40 let, začel pa sem že kot mladostnik ter pomagal svojemu župniku, ko me je prosil. Toliko let sem torej že v tem, videl sem številne primere, a nikoli ni bil še nihče osvobojen zgolj v eni minuti! Bilo je neverjetno, prekrasno! Hotel sem kričati: 'Hura, hura! Moj Bog, pravkar si mi olajšal posel!'“

Potem je p. Blount pojasnil: „Bog nam je dal novo milost. Za vsakega eksorcista, duhovnika, redovnika, laika in mladostnika molite to molitev, če je sami ne molijo. Kadar molimo to molitev, se Božja moč v Plamenu ljubezni takoj spusti ter zaslepi satana. /.../ Vsak kristjan, in to ne samo katoličan, bi moral to molitev moliti vsak dan! Zmolite jo vsaj enkrat zase in za svojo družino ter enkrat za svojo domovino in za svet. Tako bomo oslepili satana; ta molitev prinaša tudi spreobrnjenje in ozdravljenje.“

Eksorcist je prepričan: „Pred nami je nekaj velikega. Poklicani smo, da kot zvesti Marijini sinovi in hčere sodelujemo s Plamenom ljubezni v njeni zmogoviti akciji zlomitve satanove glave, kakor je tudi prerokovano v Prvi Mojzesovi knjigi, v prvi Božji prerokbi človeškemu rodu. Čas je, da se ta prerokba uresniči. Ni se nam treba ničesar bati, a molite ti dve molitvi vsak dan (a ob tem je treba obvezno živeti zakramentalno življenje, brati Sveto pismo in moliti rožni venec). Mladi množično umirajo in se pogubljujejo. Moramo rešiti svet! Moramo rešiti mlade ljudi! Molite ti dve molitvi ter zaščitite svoje mlade. Nekaj velikega prihaja. Odgovorimo na Božji klic!“

1. del – nadaljevanje prihodnjič

Stanislav M. Maršič, CKM Kurešček

Kraj Marijine bližine

Marija, Kraljica miru nam na Kureščku obljublja svojo bližino, svojo posebno priprošnjo in svoj blagoslov. Po vidcu Šmaverskem je nekoč dejala: "To je od nekdaj moj kraj!" O posebni Marijini bližini in uslišanjih na njeno priprošnjo na tem milostnem kraju nam pričuje več stoletna zgodovina, Marija sama pa nas vabi, naj pričujemo o milostih, ki smo jih doživeli na Kureščku tudi danes.

Že v prvem sporočilu, danem o. Francetu Špeliču na Kureščku, nas je Marija povabila, naj je ne pustimo same ob prvih četrtnih, petkih in sobotah: »Te dneve me obiskujte na tem kraju, jaz pa vas bom blagoslavljal.« Kurešček, 10.2.1990 Poleg tega je obljubila, da se bo v novo zgrajen dom in obnovljeno cerkev, ki je kasneje zrasla iz ruševin, naselila kot Kraljica miru in delila mir. »Jaz, Kraljica Miru in vaša Mati, vas blagoslavljam in delim mir vsem, ki se z zaupanjem zatekajo k meni.« Kurešček, 4.8.1990

V desetih letih Marijine šole ni in ni nehala vabiti vernikov na svoj hrib, netiti vere v njihovih srcih, jih učiti, vzgajati, svariti in jih od tu blagoslavljal: »Vesela sem velikega števila ljudi, ki jih vidim prihajati, da bi se srečali z menoj. Vaši obiski pri meni so znamenje, da v vaših srcih rasteta ljubezen in zaupanje, zato vas blagoslavljam. Blagoslavljam tudi vse, ki ste mi jih priporočili in zanje molili.« Kurešček, 2.3.1991 Nikdar ni pozabila tudi na tiste, ki so jih romarji priporočili v molitev in sami zaradi različnih razlogov niso mogli priti na Kurešček: »Danes vas vse blagoslavljam z velikim veseljem. Ponesite moj blagoslov na svoje domove, posebno še tistim, ki so se priporočili v vašo molitev in na tem kraju. Moj blagoslov in mir naj krepča vse bolnike, ki so prišli sem, in vse tiste, ki bi me radi obiskali v mojih svetiščih,

pa ne morejo.« Kurešček, 18.5.1991 »Posebej želim biti s tistimi, ki zaradi bolezni, invalidnosti ali starosti ne morejo od doma. V srcu in veri naj se obrnejo k meni, in jaz bom z njimi.« Kurešček, 6.7.1994 »Blagoslavljam vse, posebno še tiste, ki bi bili radi z menoj na tem kraju, pa niso mogli priti zaradi bolezni, in tiste, ki nimajo nikogar, da bi jim pomagal priti sem. Obljubljam jim, da bom z vsemi tam, kjer so, samo če želijo biti z menoj.« Kurešček, 10.2.1995

Med drugim je večkrat obljubila, da bo to posebno milostno mesto in da bo romarjev vedno več. Veliko veselje je izrazila ob blagoslovitvi prenovljene cerkve 30. avgusta 1992: »Hvaljen

Jesus! Veselim se ob vsaki svoji zmagi med ljudmi. Danes je veliko veselje v mojem Srcu, ko z vami slavim zmago na Kureščku. Moj blagoslov bo spremljal vse, ki ste vzeli resno moje želje po obnovi tega svetišča, in vse, ki ste z delom in denarjem omogočili obnovo cerkve. To je moj kraj, kraj velikih milosti. Verujte in zaupajte mi. Moje in Sinovo Srce vas čaka.«

Na poseben način se je razveselila duhovnikov: »Moji ljubljene sinovi duhovniki, odpiram vrata svojega svetišča in vas vabim, da bi radi prihajali sem darovat svete daritve in bili v službi sprave in molitve. Tudi v vaših osebnih in duhovniških stiskah radi prihajajte sem. Kraljica miru sem. Vas, sinovi duhovniki, čakam na poseben način. Prihajajte in vodite k meni svoje ovčice, in med vami bo več miru in veselja.« Kasneje je izrazila željo, da bi bila na Kureščku vsak dan sveta maša: »To bo velik blagoslov, ne samo za Slovenijo, ampak za vso Cerkev. Tudi duhovniki sami, ki bodo darovali svoj čas in trud za svete maše v tej cerkvi, bodo občutili moj blagoslov.« Kurešček, 29.4.1994

»Vsi moji otroci, ki se zbirate ob meni tudi na tem kraju milosti, posebno pa duhovniki, ki darujejo sveto mašo in so v službi sprave, so deležni mojega posebnega blagoslova in varstva. Obljubljam, da se bom tukaj še srečevala z vami.« Kurešček, 10.2.1995

V zadnjih letih prikazovanj o Špeliču nas je povabila k hvaležnosti za tako veliko milost, da je bila lahko v teh letih na poseben način z nami:

»Vse, kar naročam in želim, je za vso Cerkev in za ves svet. Bodite pa hvaležni Sveti Trojici, da sem na poseben in osebni način stopila tudi na ta košček zemlje.« Zalog, 10.2.1996

Obljubila nam je svojo priprošnjo in prisotnost tudi v času, ko ne bo več videnj in sporočil po o. Špeliču: »Na Kureščku bom odslej govorila po dogodkih. /.../ Kurešček ostane in bo vedno bolj milostni kraj, vi pa boste priče tega.« Orešje, 5.9.1998

»Ne bojte se, ne odhajam s Kureščka. Odslej boste čutili mojo navzočnost še bolj kakor doslej. /.../ Še enkrat zagotavljam, da ne odhajam od vas. Z vero in zaupanjem prihajajte k meni tudi na Kurešček; našli me boste ter prepoznali po mojih delih in znamenjih.« Kurešček, 24.9.1998

Kot vedno in povsod po svetu nas tudi na Kureščku Marija vodi k Jezusu in življenju po evangeliju ter kliče: »Pridite k meni, moje Srce bo bilo za vas pred Očetom, Sinom in Svetim Duhom.« Kurešček, 3.8.1991

»... Moje svetišče je obnovljeno. Tudi mnoga srca, ki so svetišča Boga samega, so bila na tem kraju prenovljena in so našla mir. Vsi, ki ste našli mir, spravo z Bogom in ljudmi, bodite žive priče o srečevanjih z menoj in o mojem resničnem delovanju.

Tudi duhovniki spovedniki bodite žive priče, saj so spovedi na tem kraju dokaz resničnih spreobrnjenj, kajti obljubila sem, da bo to milostni kraj zdravljenja dušnih bolezni in ran za vse ljudi, ki se bodo zatekali v moje in Sinovo Srce. Le duhovno slabovidni in slepi ne vidijo, kako Bog deluje po meni. ...« Kurešček, 10.2.1994

»Nihče ne bo šel s Kureščka brez mojega blagoslova, če bo le prišel sem z dobrim namenom, to vam obljubljam. Poseben blagoslov bom delila tistim, ki se bodo zatekali k meni v stiskah in preizkušnjah, dušnih in telesnih, in tistim, ki iščejo mir. Blagoslavlja vas moje materinsko Srce.« Kurešček, 7.11.1992

Kurešček je res milostni kraj

Zapis, ki ga prebirate, je nastal po izjemnem dogajanju v času sobotnih Marijinih večernic, h katerim se kar se da redno odpravim. Prepričana sem, da je ta kraj resnično svet, ker z njega vedno odhajam polna miru in blagoslova. Marija je v enem od svojih sporočil rekla: „Kdor se bo na tem kraju z vero zatekel v moje in Sinovo Srce, bo ozdravljen in deležen miru, ki ga lahko dajo samo nebesa.“ In to še kako drži!

Sobota, 8. julij 2023, je bil dan, ko naj bi doma praznovala svoj rojstni dan, a sem se že med tednom odločila, da se praznovanju tokrat odpovem in grem praznovat k Mariji Kraljici miru na Kurešček. Z leti človek vedno bolj doume, da ne potrebuje materialnih daril, ampak duhovno hrano, ki ga vodi skozi življenje, ga krepi in mu daje upanje za nadaljnje korake. Moja nekoliko „drzna“ odločitev, da bom rojstni dan kar skrila pod preprogo in se odpovedala praznovanju s svojim domačimi, je bila sprejeta povsem mirno in razumevajoče. Hvala Mariji za to posredovanje! Tako sem se na Kurešček, k sobotnim Marijinih večernicam, lahko odpravila mirna in vesela! :-)

Med molitvijo rožnega venca sem svoje prošnje in zahvale že s petjem in orgljanjem počasi polagala pred Marijo in Jezusa. Marijo sem prosila predvsem za blagoslov na svoji življenjski poti in za prave odločitve, za modrost. Proti koncu molitve rožnega venca sem čutila vedno večjo silo nad seboj in začel me je oblivati nepojasnen pôt. Mariji sem večkrat v mislih rekla: „Ti vodi moje misli, Ti uredi tako, kot je zame prav, in naj se zgodi Božja volja.“

Pri zadnji kitični pesmi sem še komajda odigrala zadnje takte in se potem vsa opotekajoča odpravila s kora v cerkveno ladjo. Obsedela sem na stolu in samo še zrla proti Mariji v glavnem oltarju. Prepustila sem ji svoje misli in v svoji osrečujoči onemoglosti čakala, da se povrnejo moči, a moje noge so bile še naprej odrevenele.

Ko sem nekaj svojim prijateljem, zvestim „večerničarjem“, omenila, da me je Marija za moj rojstni dan res močno obdarila, smo se šli vsi skupaj v prezbiterij še enkrat zahvalit in prosit zame.

Takrat pa se je zgodil še večji čudež! V mojih rokah je gomazela silna energija, ki sem jo začutila prvič v življenju. Moje roke so otrpnile, celo telo je bilo mokro in nemočno. V svoji nemoči sem od sreče ihtela in se zahvaljevala Mariji za to VELIKO MILOST, ki me je oblila prav na rojstni dan. Kako velik dar!

Ob zaključni molitvi in zahvali sem kleče jokala od sreče in se spraševala, s čim sem si to prislužila. „Kaj je človek, da se ga spominjaš, sin človekov, da ga obiskuješ?“ (Ps 8,5) ... „Gospod, naš Gospod, kako čudovito je tvoje ime po vsej zemlji!“ (Ps 8,10)

Še zdaj ne morem verjeti, da sem bila na Kureščku priča Božje moči, ki jo lahko doživimo na tem milostnem kraju. Marija, Ti si res Kraljica z veliko začetnico – Kraljica miru in Božjih milosti.

Hvaljen Jezus in Marija!

Marjeta

Molitev resnično dela čudeže

Kar mnogo let je minilo, odkar je Bog preko molitve posegel v moje življenje in ga začel spreminjati na bolje. V zadnjem času me vse bolj nagovarja, da to posredujem bralcem revije Glasnik Kraljice miru.

Rodila sem se na zelo veliki kmetiji na izjemno lepi lokaciji. Poleg hiše stoji kapela s kipi Marije, Jezusa in Jožefa. Začetek kmetije je zaznamovan s križem, prav tako tudi konec. Naša družina je verna, tudi po družinskem deblu.

Ko je stric mojo mamo peljal rodit, se je tako mudilo, da je mama celo pot klicala na pomoč našo nebeško mamo Marijo. Iz tega razloga sem tudi jaz dobila ime Marija. Krščena sem bila na sveti večer. Imam še sestro in brata. Starša sta

nas vzgajala v veri, ljubezni in ob trdnem, poštenem delu. Dela ni pri nas nikoli zmanjkalo.

K mašam smo hodili ob nedeljah in večjih praznikih. Skupaj smo molili pri kosilu in za praznik vseh svetih. Oče je veliko molil. Molil je tiho. Nikoli nisem vedela, kaj moli in za kakšne namene. Mama pa je svojo molitev izražala z neskončno dobroto.

Po naravi sem bila zelo vesel otrok. Spomnim se, da sem se kot majhna predšolska deklica ob cesti srečala s starejšo gospo, ki mi je rekla, da ne verjame v obstoj Jezusa in Marije. Meni pa je živo ostalo v spominu, da sem ji dejala, da verjamem v njuno prisotnost. Iz tistega časa se tudi spominjam, kako sem v cerkvi sedela v prvi klopi in goreče molila in sodelovala pri sv. maši.

V prvem razredu sem se zaljubila v šolo in dejala sem, da bom postala učiteljica. Torej je bila v mojem življenju šola na prvem mestu. Bila sem zelo dobra učenka. Zelo rada sem svoje znanje posredovala sošolcem in vsem, ki so želeli.

A življenje me je začelo voditi stran od Boga. V srednji šoli sem se poskušala marsikateri maši izogniti. A očeto-va vztrajnost je zmagala. Že na začetku srednje šole sem začela hoditi s fantom. Bolj ko se je čas odmikal, bolj sem spoznavala, da to ni ljubezen, ampak trpljenje. V četrtem letniku sem se s fantom z Božjo pomočjo razšla. Iz veseliga otroka sem postala tiha, dobesedno nisem znala več govoriti.

Na maturantskem izletu sem zbolela. Ko smo se vrnili v domače mesto, mi je začelo potegovati usta in zavijati oči. Z rešilnim avtomobilom so me odpeljali v psihiatrično bolnišnico na oddelek za kapi. Dobila sem injekcije in po dveh dneh šla domov. Doma se nisem počutila dobro, zelo me je bolela glava. Po mesecu dni sem spet zbolela. Namesto da bi šla na univerzo, kjer sem bila vpisana in sem si to tudi neskončno želela, sem spet pristala v psihiatrični

bolnišnici. Takrat sem se zdravila pol leta. Psihiater mi je predlagal, da opravi pripravništvo in se naslednje leto vpisem na univerzo. Tako sem naredila. Vendar sem naslednje šolsko leto spet zbolela.

Leto kasneje pa sem šla študirat izredno na višjo šolo. Spoznala sem novega fanta, s katerim sva se poročila. Rodil se nama je sin. Zbolela sem za poporodno depresijo. Sina smo krstili. K mašam pa v tistem času nisem hodila. Odtlej sem petnajst let živela v globoki depresiji – v tesnobi, nemiru in strahu. Nasmeha na mojem obrazu ni bilo. Vmes sem končala višjo šolo, potem še visoko. Že sem razmišljala o vpisu na univerzitetni študij. Kot je opaziti, je bila šola do tega trenutka moj Bog, česar se pa nisem zavedala.

Od tod naprej pa mi je Bog začel kazati moje poslanstvo. Sploh ne vem zakaj, ampak preprosto sem začela moliti. Molila sem za druge, ne zase. Pozabila sem na vpis na univerzitetni študij. Postajala sem čedalje bolj vesela in nasmejana. Depresija je popolnoma izginila. Nobena tableta mi ni prinesla takšne radosti. Veselo me je naredil Bog po molitvi. Vame se je naselil mir, popolno zaupanje v Boga.

V molitvi vse bolj rastem. Med dnevom mnogo trenutkov izkoristim za pogovor z Bogom, Jezusom in Marijo. Veliko molim tudi po molitvenih obrazcih. Danes lahko s ponosom rečem, da je molitev moje poslanstvo. Zelo zelo rada molim. Ko pridejo preizkušnje – tako moje kot članov moje družine in tudi drugih pomoči potrebnih – me Sveti Duh vedno vodi, kaj naj molim. V molitev zaupam, saj Bog vedno usliši, včasih še bolje, kot ga prosim. Ob zaupanju v Boga sem v preizkušnjah pomirjena.

Moje življenje so sama nebesa. Vse, kar delam, delam z ljubeznijo in s hvaležnostjo nebeškemu Očetu. Nič na tem svetu ni samoumevno. Moč zajemam tudi v evharistiji, v zakramentu sprave, v Hostiji. Sodelujem v biblični šoli. Če se le da, se udeležim slavnih večerov ob izpostavljenem Najsvetejšem v naši župniji.

Ko sem začela moliti, se je začel spreminjati tudi mož. Postal je dober, usmiljen, med delom je nehal preklinjati.

Bog mi je dal veliko duhovnih prijateljev, ki smo učitelji drug drugemu in pomoč z molitvijo v naših stiskah.

Lahko rečem, da sem skupaj z vsem Nebeškim Dvorom srečna, kot takrat, ko sem bila majhen otrok. Veliko moliti je res vredno.

V stiski nisem mogla niti moliti, sem pa čutila moč molitve drugih

Družina MJS kar naprej dobiva prošnje za molitveno podporo. Prošnje so naslovljene bodisi na njeno telefonsko številko **031-854 446**, na e-naslov **kurescek.ckm@gmail.com** (to je novi e-naslov!) ali kako drugače. Kdor prosi za molitev za zdravje, je pa seveda še naprej dolžan jemati zdravila in se držati zdravnikovih navodil.

Prošnje uslišuje le Bog Oče, le njemu in Sveti Trojici gre zato vsa naša hvaležnost za uslišanje prošnje. Le Bog odrešuje, osvobaja, potolaži, ozdravlja . . . in to po svojem Sinu Jezusu Kristusu – po njegovem trpljenju, smrti in vstajenju; po njegovi presveti krvi in njegovih svetih ranah. Vse stiske vseh ljudi vseh časov zmore premagati le Jezus s svojo smrtno stisko, človeško smrt premaga s svojo smrtjo, ki jo iz ljubezni do Boga Očeta in do ljudi sprejme z ljubeznijo in ponižnostjo. Vsak človeški križ hoče Jezus Kristus zajeti v svoj križ ter ga preko smrti dvigniti v življenje, končno pa v večno življenje.

Devica Marija je zato mladeniču iz Nigerije, po imenu Barnabas Nwoye, dala „močno“ molitev, ki jo je odobril škof in jo lahko ob vsakem svojem oprasku ves dan molimo zase in za druge: „*Predragocena Kri Jezusa Kristusa, reši nas in ves svet.*“ Škof dr. Ayo Maria Atoyebi je 17. 6. 2001 odobril tudi molitev za osvoboditev od prekletstva prednikov, ki jo je Barnabas prejel iz nebes dne 8. julija 1998 in jo lahko molimo, ko čutimo, da poseben Božji dotik na tem področju potrebujemo sami ali kdo od naših bližnjih: „*Večni Oče, ti si edini nesmrtni Bog, Bog, ki je ljubezen, usmiljenje in dobrota. Poglej na svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa in se usmili. Ponujam ti bolečine njegovega bičanja ob stebru, njegove rane in kri za vse tvoje ljudstvo, ki živi pod težo prekletstva zaradi grehov svojih prednikov in njihove neposlušnosti, ker so prelomili zavezo, ki so jo sklenili s teboj. Osvobodi nas z bičanjem svojega Sina, ozdravi nas z njegovimi ranami in reši nas z njegovo dragoceno krvjo. Amen. – Dragocena Kri Jezusa Kristusa, osvobodi nas prekletstev. Svete rane Jezusa Kristusa, ozdravite naše rane. S svojim bičanjem nas zapečati. Amen.*“

Tako prihaja v človeka novo življenje le po Božji ljubezni, po Jezusovi skrajni Božji ponižnosti, ki jo popevka takole opeva: „Nekdo kleči, sam, sredi starodavnih oljk. Ves trepet, na čelu kri, v srcu s sabo se bori. Getsemani, Getsemani; v tebi naš Gospod trpi, Getsemani, Getsemani, ti priča odrešenja si. Nekdo kleči, sam, a malo stran prijatelji. Zaspali so, utrujeni, nič jim ni mar kaj se godi.“ Božje usmiljenje prihaja k človeku le zaradi Jezusovega ponižnega darovanja na križu in Marijinega trpljenja pod njegovim križem. Mati Marija posnema to Božjo ponižnost, kot pravi cerkvena pesem: „Za grešne sirote pa Mati dobrote pred sedežem Božjim kleči, pred sedežem Božjim kleči.“ K posnemanju Božje ponižnosti pa vabi Marijin klic tudi njene častilke in častilce: „Molite, molite, molite na kolenih, prosite za Božje usmiljenje . . . Prosim za ponižnost pri čaščenju Najsvetejšega Božjega Srca, pri molitvi rožnega venca in križevega pota . . . Molite, molite, molite, ponižnost presega moči zla! Molite v skupini na kolenih rožni venec!“ Samo ponižno molitev Bog uslišuje! Uslišanju pa naj bi sledila hvaležnost Bogu za prejeto milost.

Marija Kraljica miru s Kureščka prepričljivo govori o hvaležnosti. Pravi, da je sama najprej hvaležna Bogu: „Bogu Stvarniku sem hvaležna, da me je izbral in vtikal v svoj odrešenjski načrt in me vam, mojim otrokom, podaril za Mater in za Mater Cerkve.“

Devica Marija pa izraža hvaležnost celo nam, grešnim ljudem (!). Takole namreč govori Kureška Kraljica v različnih sporočilih: „Hvaležna sem vsem, ki me tudi tu obiskujete. Posebno sem hvaležna maloštevilnim duhovnikom, ki brez strahu sprejemajo moja sporočila. . . . Hvaležna sem vam za vašo zvestobo . . . Duhovniki, moji ljubljeni sinovi, hvaležna sem vam za poslušnost in zaupanje . . . Hvaležna sem vsem, ki se odzivaste mojim vabilom . . . Hvaležna sem vsem vztrajnim in pogumnim duhovnikom, ki prihajajo sem . . . Zelo počasi prodirajo v srca ljudi moji nasveti, svarila in navodila, hvaležna pa sem vsem vam, ki ste svetel zgled . . . Hvaležna sem vsem mojim sledilcem, zato jih blagoslovljam . . . Hvaležna sem vam, ker je veliko mojih hčera in sinov vzelo moje zadnje sporočilo zares, da ste se danes

na sedmo obletnico prvega srečanja z menoj na tem kraju dokazali s svojo številno udeležbo . . . Hvaležna sem vsem duhovnikom vseh stopenj, ki si prizadevajo živeti evangelij in jemljejo resno moja sporočila, s katerimi prinašam Cerкви in vsemu človeštvu Božjo milost in ljubezen . . . Hvaležna sem vsem, ki ste resno vzeli ta in druga moja sporočila . . .“

Kraljica miru v svojih sporočilih o. Francu Špeliču poudarja, da je hvaležnost najmogočnejša, najučinkovitejša prošnja: „Vaša najmočnejša prošnja je hvaležnost za že prejete milosti in blagoslove“ (4. 6. 1994). Zato vabi Devica Marija prav vsakega kristjana – predvsem tebe, ki bereš te vrstice –, da bi po zgledu njene hvalnice „Magnifikat“ tudi sam zapel Bogu Očetu, Presveti Trojici, pesem hvaležnosti za vsako prejeto milost. Takole spodbuja svoje hčere in sinove, svoje častilke in častilce: „Pisno in ustno pričajte in se Bogu zahvaljujte“ (4. 1. 1997). „Odpuščajte, odpuščajte in bodite hvaležni Bogu za mir in varstvo“ (8. 8. 1992). Najučinkovitejša prošnja za mir je po Marijinem zagotovitlu prav tako hvaležnost – hvaležnost za mir: „Oklenite se me in izkazujte hvaležnost Bogu za mir, ki vam je obljubljen, če boste poslušni“ (25. 7. 1992).

Seveda je prav in pravično, da smo hvaležni ne samo Bogu Očetu, ampak tudi Njej, Srednici vseh milosti, naši So-odrešiteljici in Pomočnici kristjanov, Kraljici miru. Ker pa ona kristjanov ne vodi k sebi, ampak vedno le k svojemu Sinu Jezusu, k Bogu, tudi našo hvaležnost posreduje naprej Bogu, kot sama pravi: „Vso vašo hvaležnost in slavo bom združila s svojo in jo izročila Očetu in Sinu, saj je to delo Svetega Duha“ (10. 2. 1992).

„Pisno in ustno pričajte . . .“ Naj ne bo izgovora, da ste preveč nerodni pri pisanju ali se ne znate izraziti. Lahko pokličete na zgornjo telefonsko številko ali pišete na e-naslov, pa vam bomo pomagali.

Ob koncu pozdravljamo nova člana Družine MJS, ki podpirata molitvene prošnje. Gospa S. iz župnije Ljubljana - Vič se je skupnosti molivcev pridružila junija in zagotavlja, da bo molila rožni venec po namenih DMJS. Iz iste župnije se je maja vključil gospod J. z izjavo: „V DMJS se danes vključujem in bom zmolil vsak dan en cel rožni venec po Marijinih namenih in namenih DMJS.“

Stanislav M. Maršič, CKM Kurešček

● **Marca 2023:** Spoštovani molivci, dragi prijatelji Kraljice miru na Kureščku. Iz srca velik Bog lonaj vsem, ki mi v času moje boleznij stojite ob strani ter molite za moč in zdravje. Naša župljanka Lojzka mi je povedala, da ste tudi vi molili zame. Hvala vam in Kraljici miru s Kureščka, ki je poslušala in uslišala vaše molitve. Z menoj je bilo tako hudo, da niti moliti nisem mogla, sem pa čutila, da nekje nekdo moli in prosi. V tistem času so dobri ljudje darovali svete maše, med drugim tudi na Sveti Gori pri Svetogorski Kraljici, v Kopru pri Mariji Vnebovzeti, celo v Trstu. Moja duša je začutila moč molitve in tudi telo se je počasi okrepilo. Nekega dne mi je naš škof dr. Jurij Bizjak rekel: „Veš, kot sodelavka Karitas nisi zmogla nadaljevati s praktično dobrotlostjo, vendar je bila večja dobrotlost tokrat ta, da so ljudje molili in spoznavali, da je Gospod tisti, ki sliši in usliši.“ Mislím, da je to še kako res. Prosim, da še naprej molite in prosite za križe in težave številnih ljudi; pa ne le posameznikov, temveč tudi narodov, ki trpijo zaradi vojne, izkoriščanja, preganjanja. Pravijo, da

molitev premika gore, jaz pa sem prepričana, da premika srca. – Jožica, v pismu (nekoliko skrajšano)

● **23. 5. 2023:** Predragi vsi v Družini Marijinega in Jezusovega Srca s Kureščka! Prijateljica Terezija mi je poslala vašo velikodušno pridružitvev mo-

litvi za ozdravljenje mojega sina A. (pod št. 321 z dne 10. 5. 2023). Iz srca vsem Bog Ionaj! Moč zaupne molitve je neizmerna in njeno darovanje za bližnjega neprecenljiv dar. Sinovo stanje se je po operaciji najprej močno poslabšalo, zdaj pa kaže, da gre počasi na bolje – Bogu in Mariji hvala. Še naprej vam ga toplo priporočam v molitev pred Kraljico miru s Kureščka. Naj zanj pri Bogu Očetu izprosi ozdravljenje, za našo družino pa trdnega zaupanja in moči v vseh križih. – O.; po e-pošti na CKM Kurešček

● **28. 5. 2023:** Pod št. 232 sem prosila za zdravje sosedine prijateljice! Hvala Kraljici miru ter Družini MJS za vse molitve; Marija naj vam povrne. Bolezen je tako hitro napredovala, da je z Božjo voljo končala zemeljsko življenje. Prejela pa je od duhovnika sveto maziljenje. Bog naj vas obilno blagoslavlja za vse vaše molitve. – Pod št. 268 sem prosila za sina, da bi bil zdrav na duši in telesu. Zahvala Kraljici miru in Družini MJS za molitve, predvsem pa ljubemu Bogu, ki je uslišal molitev. Sinu se je psihično stanje izboljšalo. – K.; po e-pošti na CKM Kurešček

● **30. 5. 2023:** Februarja sem pod številko 90 prosila za molitev za našo družino, ker so nastali hudi prepiri zaradi nepravilno razdeljene dediščine. Res iz vsega srca se zahvaljujem za molitve. – Po SMS-u na CKM Kurešček

● **15. 6. 2023:** Družino MJS smo prosili za molitveno podporo pod številko 353. Mariji in vam v DMJS hvala za molitveno podporo, predvsem pa Bogu hvala za uslišanje prošnje. Vnukinja je zmogla popraviti oceno. Vsem nam je bila dana izkušnja, da nam Bog z zaupanjem daje moč, da gremo pogumno naprej. – Po SMS-u na CKM Kurešček

● **27. 6. 2023:** Bog je uslišal prošnjo pod številko 240. Teta po operaciji na srcu dobro okreva. Hvala

Bogu in Materi Mariji, Družini MJS pa hvala za vaše molitve. – M., po SMS-u na CKM Kurešček

● **27. 6. 2023:** Sin je imel pri svojem poslu zelo težko situacijo zaradi ravnanja sodelavca. Hvala Mariji Kraljici miru in Družini MJS za molitve. Bog je stvar uredil tako, da sta se razšla kot prijatelja, še naprej pa sodelujeta. – NJ., po telefonu na CKM Kurešček

● **28. 6. 2023:** Pod št. 478 sem prosila za molitev za vnuka, da bi se zaposlil. Hvala za molitve, kajti po Božji milosti je dobil delo. – Jel., po telefonu na CKM Kurešček

● **1. 7. 2023:** Pod šifro 171 z dne 2. 3. 2023 sem prosil za molitev za Božjo pomoč pri glede mojih financ. Zdaj bi se mu rad zahvalil. Mislim, da mi Bog sicer počasi to ureja in da mi bo počasi pošiljal na mojo življenjsko pot ljudi, ki potrebujejo mojo pomoč, seveda v zameno za plačilo. – Še naprej pa v molitev polagam preostale prošnje: da bi mi Bog poslal na mojo življenjsko pot pravo punco in bi si ustvaril družino; za spreobrnitev mojih staršev in da bi se jaz ubranil njihovih psihičnih pritiskov; za ozdravitev mojih vratnih vretenc. – M.; po e-pošti na CKM Kurešček

● **8. 7. 2023:** Pod številko 699/2022 sem prosila za molitev, ker so me zelo bolele noge. Sem hvaležna za molitve, predvsem pa Jezusovemu in Marijinemu Srcu za uslišanje prošnje.. Se pa še priporočam v molitev za srečno operacijo sive mreine in za boljše razumevanje v družini. Po telefonu na CKM Kurešček

● **11. 7. 2023:** Lani v začetku julija sem prosila za molitev za sina, ki si je nepremišljeno nakopal dolgove in nam je zaradi njih grozil celo rubež hiše. Hvala Bogu za podeljeno milost: prijatelj nam je posodil denar, da lahko zdaj v miru odplačujemo dolgove. – Pr., po telefonu na CKM Kurešček

CENTER KRALJICE MIRU KUREŠČEK (CKM Kurešček)

e-naslov kurescek.ckm@gmail.com

spletna stran www.kurescek.org

stran na Facebooku Center Kraljice miru Kurešček

telefonska številka Družine Marijinega in Jezusovega Srca

za molitvene prošnje GSM 031 854 446

S. Ivana zdaj zre Njega, v katerega je živo verovala in ga ljubila

V sredo, 12. julija smo se na ljubljanskih Žalah poslovili od vzorne redovnice, vnete častilke Kraljice miru in dolgoletne romarice na Kurešček, sestre Ivane.

S. Ivana Povše (1931– 7. 7. 1923) s krstnim imenom Ana, se je rodila na Velikem Slatniku pri Novem mestu. Med drugo svetovno vojno je njena mama umrla zaradi posledice eksplozije, ko je stala na hišnem pragu. S. Ivana se je že v mladosti odločila, da bo svoje življenje posvetila Bogu. Vstopila je v red šolskih sester in delovala v različnih krajih, vse od leta 1965 pa v frančiškanskem samostanu na Tromostovju v Ljubljani – v začetku kot perica, kot likalka in zatem vse bolj kot šivilja samoukinja. Zadnja leta je predvsem skrbela za cerkveno perilo, patrom pa je tudi kaj zašila ali popravila.

„Za revne župnije in misijone je delala štole in cerkveno perilo, a je želela ostati neznana. Govorila je malo, a modro in s pridihom šaljivosti,“ je dejala na pogrebu sosestra s. Angela Zanjkovič, vikarica provincialne predstojnice. Bila je dobrotnica tudi cerkve na Kureščku, saj je oskrbela vse cerkveno perilo.

Frančiškanski provincial p. Marjan Čuden, ki je, skupaj z več duhovniki, številnimi sestrami in prijatelji, vodil pogrebno sv. mašo za pokojno, je o rajni dejal: „Sestra Ivana je bila blage narave in ni nikoli nikogar obsojala. Če se ji je godila krivica. je raje tiho trpela in molila. Bila je ljubezen v srcu našega samostana – to je v naših odnosih.« Pokojni se je ob njeni krsti z ganljivimi besedami zahvalil tudi br. Ksaver Babnik.

S. Ivana je bila izredno bistra in imela je odličen spomin. Bila je navdušena nad življenjem in rada je živela zato, kot je večkrat dejala, da bi lahko še kaj storila za Cerkev.

Predvsem pa je bila redovnica, iz katere je izžarevala njena globoka, intimna povezanost z Bogom in Božjo Materjo Marijo. Od svojih predstojnic si je izprosila, da je namesto dopusta s prijateljico Majdo, leta in leta na prve četrteke romala h Kraljici miru na Kurešček. Hvaležna je bila, če je lahko prišla v cerkev že pred sv. mašo, da se je pridružila molitvi rožnega venca, in po sv. maši je tako rada še dolgo ostala v cerkvi, da je Božji materi izročala vse, ki jih je nosila v svojem plemenitem srcu. Vsako zadnjo nedeljo je s. Ivana prav zelo rada poromala tudi k Mariji Pomočnici na Rakovnik.

„Sestra Ivana je bila velika častilka Srca Jezusovega. Tja na Jezusovo Srce je poglagala svoje prošnje, se mu zaupala, ga občudovala in čistila... Njeno zemeljsko potovanje se je zaključilo ravno v zgodnji uri prvega petka, katere je skrbno obhajala,“ je dejal pater provincial. Obenem je prosil Gospoda, naj nas „ob njenem odhodu potolaži z novimi poklici v naših redovnih skupnostih“, čeprav „ne bo mogel nihče nadomestiti njene enkratnosti“.

- Spoštovani naročniki! Stroške za kritje izhajanja Glasnika krijemo s prostovoljnimi darovi. Pristrčna hvala vsem, ki prispevate svoj dar preko bančne položnice ali na kak drug način. Kljub povišanju cen (papir, tisk, pošta) upamo, da bo Glasnik tudi v prihodnje izhajal. Posebna hvala vsem, ki prejimate po več izvodov in ga delite bralcem. Hvala tudi, če Glasnik priporočite še komu. Vse Vas prosimo, da s svojimi prispevki (pričevanja, zahvale, predlogi) obogatite vsebino Glasnika. Iskreno želimo, da bi Vam tudi to Marijino glasilo pomagalo v prizadevanju za zvestobo Kristusu in zaupanju v Marijino priprošnje. Uredništvo
- Letni praznik Marije Kraljice miru, zaobljubljeno romanje za mir in obletnico blagoslovitve cerkve, letos pa še posebej tudi 30 letnico posvetitve zvonov, bomo obhajali v nedeljo 27. avgusta. Prva sv. maša bo ob 9. uri in po maši češčenje do popoldanske slovesnosti. Osrednja slovesnost bo popoldne ob 16. uri. Somaševanje bo vodil in pridigal upokojeni ljubljanski nadškof dr. Anton Stres. Vabljeni!
- Dom duhovnih vaj na Kureščku sprejema skupine za duhovne programe (duhovne vaje, duhovne obnove, razna srečanja ...) Za informacije in prijave lahko pokličete po GSM 041/520 - 875 (gospa Cvetka) ali v Marijino hišo GSM 068/ 154 - 017.
- **NASLOVI IN TELEFONI**
 - **JANEZ AVSENIK**, župnik na Igu - Troštova 12, 1292 Ig, tel.: **01/420-25-51**, GSM **040/789-435**, zupnija.ig@rkc.si
 - **ANTON KOŠIR**, duhovni pomočnik za Kurešček - Želimlje 46, 1291 Škofljica, GSM **040/263-547**, anton.kosir@salve.si
 - **MARIJINA HIŠA**, Visoko 121, 1292 Ig, tel.: **01/366-31-58**, GSM **068/154-017**, svetisce.kraljicemiru@gmail.com
 - **ROMARSKI DOM** - Visoko 120, 1292 Ig, GSM **041/620-875** (Cvetka)
- Spletna stran: www.kurescek.org in facebook strani: **Svetišče Kraljice miru Kurešček**

Možnosti prevozov na Kurešček

- IZ BELE KRAJINE SKOZI NOVO MESTO pelje avtobus na Kurešček vsako prvo soboto po tej progi: odhod ob 6.30 iz Črnomlja (start pred gradom), Podzemelj (6.40), Metlika (6.50), Novo mesto (7.30; avt. postaja pred trgovino Spar v Gotni vasi) itn. - Prijave: Nada (041-385 306) in Renata (070-900 736).
- IZ ŽELEZNIKOV IN JESENIC vsako prvo soboto. Prijave (v soboto pred romarsko soboto) na tel.: 041/515-070 (Jure).
- IZ LJUBLJANE: - vsako sredo z glavne avtobusne postaje (izpred policije) odhod ob 14. uri; prijave sprejema gospod Marjan Kotnik, tel. 041-338 342
- vsak prvi petek ob 14. uri in prvo soboto ob 8. uri z glavne avtobusne postaje, (izpred policije); prijave na: Franc Koderman, tel. 041-636 256.
- IZ MARIBORA preko Slovenske Bistrice in Slovenskih Konjic vsako prvo soboto v mesecu ob 6. uri zjutraj; prijave zbira gospa Marija Mirt, tel. 070-703-947.
- IZ GORENJE VASI vsako 1. soboto v mesecu z odhodom ob 7.15 (preko Škofje Loke, Kranja / ob 8. uri/ in Šentvida); prijave sprejema gospa Marica, tel. 051-208 750

Vsako spremembo prevozov organizatorji sporočite na ckm@kurescek.org.

napovednik

Kurešček, avgust - september 2023

V cerkvi na Kureščku je redno sv. maša vsako nedeljo, sredo in petek ob 16.00, vsak torek in soboto ob 10.00. Ob nedeljah je eno uro pred mašo (začetek ob 15.00) češčenje, litanije in evharistični blagoslov.

Večernice Kraljice miru (molitvena ura) so vsako soboto ob 18.30 na Kureščku in na Boštu v kapeli o. Franceta Špeliča.

v avgustu **TRIDNEVNA MESEČNA POBOŽNOST**

bo v četrtek 3. in v petek 4. avgusta ob 16.00, v soboto 5. avgusta ob 10.00.

5. avgust, **prva sobota**

bo maševal letošnji novomašnik Blaž Zorko.

četrtek, 10. avgust - **MOLITEV ZA SPOŠTOVANJE SVETOSTI ŽIVLJENJA**

ob 17.00 molitvena ura, ob 18.00 sv. maša. Vodi msgr. Miro Šlibar

torek, 15. avgust - **MARIJINO VNEBOVZETJE - VELIKI ŠMAREN**

sv. maša in obnovitev posvetitve slovenskega naroda Mariji bo dopoldne ob 10.00 in popoldne ob 16.00. Obakrat bo pred sv. mašo molitvena ura.

nedelja, 20. avgust - **MOLITEV ZA OZDRAVLJENJE NOTRANJIH RAN**

ob 15.00 češčenje, ob 16.00 sv. maša in molitev za posameznike z maziljenjem.

torek, 22. avgust - **DEVICA MARIJA KRALJICA**

ob 9.00 molitvena ura in litanije, ob 10.00 sv. maša

nedelja, 27. avgust - **LETNI PRAZNIK MARIJE KRALJICE MIRU, ROMANJE ZA MIR IN 30. OBLETNICA POSVETITVE ZVONOV NA KUREŠČKU**

ob 9.00 sv. maša in začetek celodnevne češčenja. ob 16.00 slovesno somaševanje na prostem.

Popoldansko slovesnost bo vodil upokojeni nadškof dr. Anton Stres CM.

v septembru **TRIDNEVNA MESEČNA POBOŽNOST**

bo v četrtek 31. avgusta in v petek 1. septembra ob 16.00, v soboto 2. septembra ob 10.00.

torek, 8. september - **MARIJINO ROJSTVO - MALI ŠMAREN**

romarska sv. maša bo dopoldne ob 10.00 in popoldne ob 16.00. Obakrat bo eno uro pred sv. mašo češčenje, litanije in evharistični blagoslov.

nedelja, 17. september - **MOLITEV ZA OZDRAVLJENJE NOTRANJIH RAN**

ob 15.00 češčenje, ob 16.00 sv. maša in molitev za posameznike.